

KOJETÍNSKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXIII
Číslo 2
12 Kč

ÚNOR 2022

UŽ JE TEHO MASOPUSTU NA MÁLE...

*Už je toho masopustu namále,
kemu my ty starý baby prodáme.
Prodáme jich tam, na Novó ulicu,
aby s něma spravovali silnicu...
Prodáme jich v Kojetíně židovi,
aby jich měl se židovkó do zeli...*

Období masopustu, které začíná od Tří králů a trvá až do popeleční středy, se nám pomalu začíná krátit. Vyvrcho-
lením této části roku bývají masopustní průvody, kterým
vévodí maska medvěda.

I letos oslavíme konec masopustu, po němž by měl ná-
sledovat přísný půst, tradičně, a to v ulicích Kojetína, kde
v sobotu 26. února 2022 proběhne masopustní obchůz-
ka. Od desáté hodiny ranní mohou obyvatelé našeho
města vidět tento veselý rej masek, který navštíví i sa-
motného starostu na radnici, od kterého bude požadovat
propůjčení ostatkového práva, aby mohli ostatkáři provo-
zovat v ulicích Kojetína rozverné kousky a špumpnágle.

Každý, kdo by se chtěl průvodu zúčastnit, bude určitě
vítaný, ať už v masce svojí nebo zapůjčené z rozsá-
hlého arzenálu MěKS Kojetín. Abychom učinili za dost
i mlsným jazyčkům, připravili jsme si pro účastníky ko-
jetínských ostatků zabijačkové speciality, které budou
k dostání na Masarykově náměstí mezi desátou až pat-
náctou hodinou odpolední.

Pojďme si společně užít toto veselí, vždyť půst trval více
jak dva roky a lidé jsou zajisté hladoví po kulturních ak-
cích všeho druhu. Pojďme si společně zazpívat a zatan-
čit, stejně tak, jako kdysi naši předkové. -miza-

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA KOJETÍNA

Rada Města Kojetína se na své 69. schůzi konané dne 10. ledna 2022 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **souhlasila** se zveřejněním záměru prodeje částí pozemků p. č. 1333/8 ostatní plocha o výměře cca 498 m², p. č. 1333/10 ostatní plocha o výměře cca 358 m², p. č. 5675/1 ostatní plocha o výměře cca 109 m², p. č. 1332/2 trvalý travní porost o výměře cca 49 m², p. č. 1332/3 ostatní plocha

o výměře cca 175 m², p. č. 1290/17 orná půda o výměře cca 437 m², p. č. 6582/53 orná půda o výměře cca 44 m², p. č. 6582/54 orná půda o výměře cca 222 m², p. č. 5671/4 ostatní plocha o výměře cca 2226 m², p. č. 5260/74 orná půda o výměře cca 65 m², které budou upřesněny

po zpracování geometrického plánu, vše v k. ú. Kojetín, obec Kojetín, společnosti Accolade CZ 43, s. r. o., za kupní cenu ve výši 300 Kč/m² + DPH, za účelem výstavby dopravního napojení průmyslové zóny Kojetín a za podmínky úhrady veškerých nákladů s převodem spojených kupujícím.

Rada Města Kojetína se na své 70. schůzi konané dne 12. ledna 2022 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **schválila** rozpočtové opatření č. 1/2022, kterým se:
zvýšují výdaje o 670,75tis. Kč
zvýšuje financování o 670,75tis. Kč,
- **schválila** uzavření dodatku č.10 ke smlouvě o dodávce tepelné energie č. 02/2012 uzavřené dne 18. 1. 2012 mezi Městem Kojetínem a TECHNIS Kojetín, spol. s r. o., s účinností od 1. 1. 2022, kterým se zvyšuje cena tepelné energie z 627 Kč/GJ na 1.045 Kč/GJ,
- **schválila** uzavření kupní smlouvy na odkoupení plynovodní přípojky Kroměřížská č. p. 108 mezi Městem Kojetín jako „kupujícím“ a společností GasNet, s. r. o., jako „prodávajícím“ za kupní cenu 1.105 Kč,
- **schválila** zřízením příspěvkovým organizacím jejich účetní odpisové plány na rok 2022,
- **vzala na vědomí** informaci o písemných souhlasech týkajících se pozemků ve vlastnictví města, vydaných

starostou města Leošem Ptáčkem na základě svěření pravomocí za období od 16. 11. 2021 do 31. 12. 2021,
- **schválila** uzavření smlouvy o spolupřátelství Her X. letní olympiády dětí a mládeže ČR 2022, mezi Městem Kojetín, jejímž předmětem je úprava podmínek spolupráce na projektu Hry X. letní olympiády dětí a mládeže ČR 2022, která se bude konat ve dnech 26. 6. – 1. 7. 2022 na území Olomouckého kraje, a Město Kojetín se zavazuje uhradit spolupřátelský příspěvek ve výši 100 000 Kč,
- **schválila** poskytnutí peněžitého daru příspěvkové organizaci Sociální služby města Kroměříže ve výši 10.000 Kč, na financování výdajů, souvisejících s poskytováním služeb organizace v roce 2022,
- **vzala na vědomí** Výroční zprávu o poskytování informací Městem Kojetínem za rok 2021, dle zákona

č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění,
- **schválila** uzavření smlouvy o dílo č. 14/2021 k investiční akci „Oprava chodníku v ulici Kroměřížská, Kojetín“, mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Kojetín spol. s r. o. za nabídkovou cenu 5 643 476,77 Kč bez DPH,
- **schválila** uzavření smlouvy o dílo č. 15/2021 k investiční akci „Oprava chodníku v ulici Rumunská, Kojetín“, mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Kojetín spol. s r. o. za nabídkovou cenu 1 484 067,50 Kč bez DPH,
- **schválila** uzavření smlouvy o dílo č. 1/2022 k investiční akci „Kabelové vedení a lampy VO, ul. Kroměřížská, Kojetín – II. etapa“, mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Kojetín spol. s r. o. za nabídkovou cenu 850 430,47 Kč bez DPH.

Rada Města Kojetína se na své 71. schůzi konané dne 25. ledna 2022 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **schválila** rozpočtové opatření č. 3/2022, kterým se zvyšují:
výdaje o 382,09 tis. Kč
financování o 382,09 tis. Kč,
- **souhlasila** s komplexním vzděláváním ředitelky CSS Kojetín za účelem získání diplomu Certifikovaný manažer v sociálních službách s možností získání certifikátu s celoevropskou platností (EAN),
- **schválila** personální změny v organizaci CSS Kojetín, příspěvková organizace, od 1. 3. 2022 – zřízení pracovní pozice pracovník sociální péče (pečovatelka) s úvazkem 1,0,
- **schválila** organizační strukturu Centra sociálních služeb Kojetín, příspěvková organizace, s účinností od

1. 3. 2022,
- **schválila** uzavření příkazní smlouvy s administrátorem dotace z Operačního programu životního prostředí (OPŽP) na zpracování monitorovacích zpráv stavby „Biocentrum Kojetín“, jejímž předmětem je zpracování dokumentů po dokončení předmětného projektu po dobu udržitelnosti projektu 10 let. Příkazní smlouva je uzavírána mezi příkazcem Městem Kojetínem a příkazníkem společností GHC regio s. r. o., s nabídkovou cenou 10 000 Kč/rok bez DPH,
- **schválila** uzavření smlouvy o dílo k akci „Naučná stezka Biocentrum Kojetín“, mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Ko-

jetín spol. s r. o. za nabídkovou cenu 1 793 126,75 Kč bez DPH,
- **vzala na vědomí** zápis ze zasedání Komise životního prostředí a zemědělství RM ze dne 12. 1. 2022,
- **uložila** odboru VŽPD zajistit úpravu dřevin na pozemcích města Kojetína dle doporučení Komise životního prostředí a zemědělství RM ze dne 12. 1. 2022,
- **vzala na vědomí** nabídku společnosti Agdata s.r.o. na monitoring meteorologických podmínek území města Kojetína - Meteo PRO II 230V,
- **nesouhlasila** s realizací uvedené nabídky společnosti Agdata s.r.o. na umístění města Kojetína.

Rada Města Kojetína se na své 72. schůzi konané dne 28. ledna 2022 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **jmenovala** na návrh tajemníka, od 1. 2. 2022 v souladu s ustanoveními

zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení) a zákona č. 312/2002

Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých

zákonů, ve znění pozdějších předpisů, do funkce vedoucího odboru výstavby, životního prostředí a dopravy MěÚ Kojetín, PhDr. Bohumila Šípa,
- **schválila** uzavření smlouvy o bu-

doucí smlouvě o zřízení věcného břemene č. 8800106328-1/BVB/P mezi Městem Kojetínem jako „budoucí povinný“ a společností GasNet, s. r. o., jako „budoucí oprávněný“. Pozemky

p. č. 603/2, 603/10, 603/11, 5749, p. č. st. 443, v katastrálním území Kojetín a obci Kojetín, budou dotčeny překládkou STL plynovodu v rámci stavby Kojetín – Dudíkova, Prodejna potravin.

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA KOJETÍNA

Zastupitelstvo Města Kojetína se na svém 22. zasedání konaném dne 25. ledna 2022 zabývalo mimo jiné těmito záležitostmi a přijalo následující usnesení:

- **vzalo na vědomí** zprávu o činnosti Rady města Kojetína, která od zasedání Zastupitelstva města Kojetína dne 14. 12. 2021 jednala třikrát – 10. 1. 2022, 12. 1. 2022 a 25. 1. 2022,

- **vzalo na vědomí** Informaci o posledním rozpočtovém opatření roku 2021 – č. 23/2021, které bylo provedeno na základě pověření dle usnesení zastupitelstva. Rozpočtovým opatřením č. 23/2021 byly provedeny pouze nezbytné přesuny v rozpočtu v závěru roku, kterými se:

zvysují příjmy o 5,20 tis. Kč
snižují výdaje o -394,80 tis. Kč
financování o -400,00 tis. Kč,

- **schválilo** rozpočtové opatření č. 2/2022, kterým se:

příjmy snižují o -1 441,66 tis. Kč
výdaje zvyšují o 18 405,83 tis. Kč
financování o 19 847,49 tis. Kč,

- **schválilo** prodej částí pozemků p. č. 1333/8 ostatní plocha o výměře cca 498 m², p. č. 1333/10 ostatní plocha o výměře cca 358 m², p. č. 5675/1 ostatní plocha o výměře cca 109 m², p. č. 1332/2 trvalý travní porost o výměře cca 49 m², p. č. 1332/3 ostatní plocha o výměře cca 175 m², p. č. 1290/17 orná půda o výměře cca 437 m², p. č. 6582/53 orná půda o výměře cca 44 m², p. č. 6582/54 orná půda o výměře cca 222 m², p. č. 5671/4 ostatní plocha o výměře cca 2226 m², p. č. 5260/74 orná půda o výměře cca 65 m², které budou upřesněny po zpracování geometrického plánu, vše v k. ú. Kojetín, obec Kojetín, společnosti Accolade CZ 43, s. r. o., za kupní cenu ve výši 300 Kč/m² + DPH, za účelem výstavby dopravního napojení průmyslové zóny Kojetín, a za

podmínky úhrady veškerých nákladů s převodem spojených kupujícím a schválilo uzavření smlouvy o budoucí kupní smlouvě,

- **vzalo na vědomí** zprávu o činnosti Jednotky sboru dobrovolných hasičů Kojetín a Jednotky sboru dobrovolných hasičů Popůvky v roce 2021,

- **souhlasilo** s předložením žádosti o dotaci v rámci dotačního Programu na podporu JSDH 2022 Olomouckého kraje – Dotační titul č. 2 – Dotace na pořízení cisternových automobilových stříkaček a dopravních automobilů pro JSDH obcí Olomouckého kraje s dotací MV ČR 2022 – na pořízení nového dopravního automobilu,

- **souhlasilo** s podáním žádosti o dotaci v rámci dotačního programu Program na podporu investičních projektů v oblasti kultury v Olomouckém kraji v roce 2022, jehož vyhláшателеm je Olomoucký kraj – na pořízení nového pódia k pořádání kulturních akcí v Kojetíně,

- **vzalo na vědomí** zprávu o činnosti Městské policie Kojetín a stavu veřejného pořádku za rok 2021, zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku v roce 2021 za Obvodní oddělení Policie ČR Kojetín,

- **schválilo** poskytnutí peněžitého daru Hasičskému záchrannému sboru Olomouckého kraje ve výši 50.000 Kč na doplnění vybavení jednotky požární stanice Kojetín o skladovací a výdejní zařízení pohonných hmot FUELMaster 1500,

- **schválilo** úhradu příspěvku za Město Kojetín, jakožto člena dobrovolného svazku obcí „Sdružení obcí Střední Moravy“, do Regionálního fondu pro přípravu projektů na Střední Mo-

ravě, na rok 2022, ve výši 17.886 Kč,
- **schválilo** podání žádosti o finanční příspěvek k dotačnímu titulu Národního plánu obnovy v rámci akce „Rekonstrukce KD Popůvky II. etapa“, podání žádosti o finanční příspěvek k dotačnímu titulu Integrovaného regionálního operačního programu v rámci akce „Rekonstrukce ZŠ nám. Míru Kojetín – půdní vestavba“,

- **vzalo na vědomí** zprávu o realizaci investičních akcí Města Kojetína 2021,

- **svěřilo** osobní automobil VOLKSWAGEN CADDY MAXI, VIN: WV2ZZZSKZNX031684, pořízený v rámci projektu spolufinancovaného z dotace IROP „Pořízení automobilů pro účely poskytování sociální služby Kojetín“, k provozování příspěvkové organizaci Centrum sociálních služeb Kojetín, za účelem poskytování sociální služby, v souladu s dotačními podmínkami,

- **souhlasilo** se svěřením druhého vozidla – osobního automobilu VOLKSWAGEN CADDY MAXI s převodovkou, který bude pořízen v rámci projektu spolufinancovaného z dotace IROP „Pořízení automobilů pro účely poskytování sociální služby Kojetín“, k provozování příspěvkové organizaci Centrum sociálních služeb Kojetín, za účelem poskytování sociální služby, v souladu s dotačními podmínkami,

- **uložilo** Centru sociálních služeb Kojetín p. o. zabezpečit naplnění stanovených indikátorů projektu a zabezpečit poskytování sociální služby v souladu s Podmínkami Rozhodnutí o poskytnutí dotace a v souladu s pověřením k závazku veřejné služby.

CENA VODY A ODPADU V KOJETÍNĚ

Cena vody v Kojetíně v roce 2022 činí 84,50 Kč, jak se proměňovala od roku 2016?

Občané města v roce 2022 za 1 000 litrů vody platí 84,50 Kč. Z toho vodné činí 45,21 Kč a stočné 39,29 Kč. Všechny ceny jsou uvedeny včetně 10 % DPH.

“V porovnání s průměrem ČR 97,53 Kč za kubík vody si město Kojetín vede skvěle, voda zde patří mezi nejlevnější v republice”, uvádí Petr Novák z webu Skrblík.cz. Dodavatelem vody ve městě jsou Vodovody a kanalizace Přerov, a. s. V loňském roce se v Kojetíně za

vodu platilo 79,99 Kč, meziročně tak zdražila o 4,51 Kč. Podrobný vývoj ceny vody a poplatků za odpad od roku 2016 najdete na webu Skrblík.cz.

Snížení ceny v roce 2020 je způsobeno změnou DPH z 15 % na 10 %.

Za vodu se v ČR v roce 2022 platí průměrně 97,53 Kč

Nejlevnější voda je v Krnově, kde se za 1 000 litrů platí 56,10 Kč. Nejdražší je v severočeském Frýdlantu, kde kubík vodného a stočného dohromady vyjde na 138,23 Kč.

Cena vody mezi lety 1989 a 2022 vzrostla téměř padesátinásobně, když v roce 1989 stál kubík stěží uvěřitelných 1,90 Kč, celostátní průměr o třiatřicet let později činí zmiňovaných 97,53 Kč.

V dřívějších dobách byl provoz čistíren, kanalizační sítě i další infrastruktury dotován, proto mohly být ceny nižší. Dnes jsou náklady rozpočteny v ceně vody. Spotřeba vody byla v roce 1989 také výrazně vyšší než dnes. Na jednu osobu v domácnosti a kalendářní den dříve připadalo 170,9 litrů vody, nyní je to pouze 89,2 litru. Vyšší náklady je tak nutné rozpočítat mezi nižší spotřebu.

Proměna v účtování skutečných nákladů zapříčinila nárůst cen, který byl nejcitelnější zejména v první polovině devadesátých let.

Jak se v Kojetíně vyvíjely poplatky za svoz odpadu?

Vedle cen vody se každoročně mění také poplatky za svoz komunálního odpadu. Ten je v Kojetíně v roce 2022 stanoven na 790 Kč za osobu a kalendářní rok. V loňském roce to bylo také 790 Kč.

Z dat analýzy společnosti Kodino vyplývá, že průměrná sazba poplatku je v ČR 621 Kč. Kojetín tak v České republice patří mezi města s nejvyšším poplatkem za svoz odpadu.

Vývoj cen vody a poplatků za odpad v obci od roku 2016 občané najdou na stránce <https://www.skrblik.cz/radce/mesto/kojetin/> Petr Novák

Rok	2022	2021	2020	2019	2018
Kojetín	84,50 Kč	79,99 Kč	76,42 Kč	77,30 Kč	74,51 Kč
Průměr ČR	97,53 Kč	92,39 Kč	88,50 Kč	87,96 Kč	85,38 Kč

Z HISTORIE KOJETÍNA

Kojetínská pošta

V roce 1840 uvažovala poštovní správa v Brně o zřízení poštovní sběrný v Kojetíně, který byl největší obcí na cestě z Přerova do Vyškova. Nejvyšší dvorská poštovní správa dala souhlas otevření poštovní sběrný 7. září 1841. Vrchnost byla proti a kladla překážky na zřízení sběrný, že to není nutné.

Byly i potíže s připojením na poštu v Kroměříži, a tak teprve 18. srpna 1845 vyšla v c. k. v úředním věstníku vyhláška, že dne 1. září 1845 bude

aktivována c. k. poštovní sběrna dopisů v Kojetíně. Spojení bude mít s poštovním úřadem v Kroměříži. K poštovní sběrně náležely obce Měrovice, Hruška, Němčice, Popůvky, Polička, Stříbrnice, Víceměřice, Kovalovice, Uhřčice, Křenovice, Dlouhá Ves, Vrchoslavice, Vitčice, Srbce, Unčice, Pavlovice. Od roku 1850 Dřínov a Vlčí Doly.

Sběrna byla pronajata trafikantovi Františku Matouškovi. Byla v domě č. p. 40 v přízemí proti kostelu, v němž byla později hospoda u Patrdů, potom u Tesařů. František Ma-

toušek zemřel 3. srpna 1849. Dne 1. září 1849 převzal poštovní sběrnou Eduard Sahánek, a ten přestěhoval poštu do svého domu č. p. 35. V letech 1861–1867 byl starostou města. Eduard Sahánek byl prvním kojetínským poštmistrem, funkce poštmistra se vzdal v roce 1869. Není známo, kdy došlo k přeměně sběrný na poštovní úřad. Sahánkovým nástupcem byl 29. listopadu 1869 jmenován Ferdinand Tillich, ten přestěhoval poštovní úřad do domu č. p. 6. Dokončením stavby trati Brno–Přerov v roce 1869 mělo velký význam

pro rozvoj kojetínské pošty. Na nádraží byla zřízena poštovní služba s vlastním poštovním obdelníkovým razítkem, jediným na celé trati i v okrese Přerov. Leckterý filatelista, který by jej získal do své sbírky, by radostí zajásal. Koncem roku 1873 odešel poštovník Tillich do Kroměříže. Dne 25. února 1874 byl poštovníkem v Kojetíně jmenován Rudolf Zaoral, který nastoupil službu 1. března 1874. V době poštovníkování Rudolfa Zaoral se nalézal poštovní úřad nejdříve v jeho vlastním domě č. p. 363 a později opětovně na č. p. 40. Zaoral zemřel jako c. k. vrchní poštovník 12. listopadu 1908. Od té doby vedl poštovní úřad vrchní poštovník Vilém Dobiáš, který 1. listopadu 1909 přestěhoval úřad do domu č. p. 11, v tomto domě úřadovně prostory nevyhovovaly. Poštovní správa požádala městský magistrát v Kojetíně o vybudování nové poštovní budovy. Rada k tomu účelu v roce 1926 nabídla bezplatně staveniště na ulici Svatopluka Čecha. Místo stavby nové budovy došlo k přestěhování poštovního úřadu do budovy okresní záložny na Jiráskově náměstí č. p. 5, nyní Dr. E. Beneše. K přemístění došlo ve dnech 8.–9. dubna 1928. Vilém Dobiáš byl poštovníkem do konce roku 1938. Pak jej vystřídal poštovník Vratislav Vaněk, kterého v roce 1948 vystřídal Josef Přibyl, ten sloužil do konce roku 1952. Od roku 1953 byl ředitelem okresního poštovního úřadu v Kojetíně poštovník Josef Filip a po něm od 1. ledna 1954 Josef Zatloukal, který v roce 1972 odešel do důchodu. Krátkou dobu vedl poštu administrátor František Šimek. Od roku 1973 je vedoucím úřadu Ladislav Horák, který jej vedl tři roky. V letech 1976–1981 je poštovníkem Stanislava Skládaná. Po jejím odchodu do důchodu na vedoucí místo nastoupil Jindřich Smažinka, který v roce 1984 odešel. Potom půl roku vedl poštu administrátor Petr Horák z Horní Moštěnice. V červnu 1985 nastoupila jako vedoucí pošty Jaroslava Kotýnková, která odešla do důchodu v roce 2003. Po ní nastoupil Libor Klabačka, který byl vedoucím pošty do roku 2013, kdy odešel do právě vznikajícího poštovního Depa Přerov. Po něm půl roku poštu vedl David Šoman, na jeho místo nastoupila Miroslava Dluhošová, která je vedoucí doposud.

V počátcích úhradu poštovního za dopravení zásilky adresátovi doručovatel vybíral poštovné od adresáta. To často vedlo k odmítání a převzetí zásilky. Později platil poštovné v hotovosti odesílatel při podání zásilky. Ceník byl stanoven podle vzdálenosti přepravy a váže ceniny. K velkému zjednodušení došlo zavedením poštovních známek. První nalepitelné známky vyšly dne 6. května 1840 ve Velké Británii. Od 1. července 1850 byly známky zavedeny v rakouských zemích. Monarchie vydala emisi pěti známek, jedna, dvě, tři, šest a devět krejcarů. Trafikant Matoušek, který měl pronajatou listovní sběrnou pošty, měl za povinnost přijmout dopisy a dopravit je na poštu do Kroměříže k další přepravě. Roznáška se dělala pěší pochůzkou a koňmo. V té době také vznikaly na vesnicích poštovní schránky, kde se házely vyfrankované psaní. Pokud tam byl vhozen nevyfrankovaný dopis, pošta jej doručila, ale byl zatížen doplatným tj. frankovným, které se vymáhalo na adresátovi při převzetí dopisu, tím vznikaly různé nepříjemnosti. Když neměli lidé známku, připevňovali na dopis různým způsobem krejcarý a pošt mistr na dopis známku vylepil. Nevyplacené nebo nedostatečně vyplacené zásilky se zatěžují doplatným způsobem doposud viz. foto. Podle razítka 22. září 1998 částkou 1 Kčs a 3. ledna 2022 částkou 21 Kč. Pošta měla na doplacení zásilek speciální emise doplatných známek, nyní používá běžné poštovní známky.

Postilion (kočár poštovních vozů) přijel na vesnici, roznesl poštu, vybral schránku a pokračoval dál. Měl na to přesně stanovený rozpis vesnic. Z počtu vesnic, které obsluhovala pošta Kojetín, je patrné, že se jednalo o rozlehlý region. Později začaly vznikat pošty na vesnicích, a tak se doručovací obvod kojetínské pošty zmenšoval, ale začalo se zvyšovat množství poštovních zásilek.

Za první republiky dopravoval kořmí poštu v Kojetíně František Hrabčík. Od 1. března 1937 dopravu převzal Josef Handl. Koňská pošta přestala jezdit 23. května 1955. Mnoho občanů se jistě pamatuje na koňský poštovní vůz modře natřený, který jezdil po městě. Od tohoto data se začala doručovat pošta autem. Doručovatelka byla Marie Klusáková, po ní rozvážel poštu Stanislav Vrána. Poté František Příkryl, který rozvážel poš-

Záznam vypravených ohlášek p. o. <i>Brodek nad Popelovem</i>	
č. dne <i>1</i> 195	Vyřídil: OPO (OPP) dne <i>1</i>
Výplatní závrata	Druh záhlavky: Podací úřad: Podací číslo: Den podání: <i>B Mikušova na Moravě 76 21/9</i>
Zásilka byla vypl.	Cena: Váha: Dobírka: Jiné údaje: <i>142,- 0,200 142,- -</i>
Kčs <i>11</i> h <i>-</i>	Adresát:
Zásilka měla být vypl.	
Kčs <i>12</i> h <i>-</i>	Odesílatel:
Rozdíl	Číslo zjištění závraty: <i>1 Mikušova</i>
± Kčs <i>-1-</i> h <i>-</i>	Srážka Kčs <i>h</i>
Popis závraty:	Uznal: Neuznal: Podpis:
	Razítko OPO (OPP)

prof. č. 1 dor. okres

Jméno adresáta

KOJETIN
752 01

ČESKÁ POŠTA

VÍCE POŠTOVNÍ SLUŽBY

7 zde vylepte poštovní známky

ČESKÁ REPUBLIKA

POŠTA

ČESKÁ REPUBLIKA

752 01 Kojetín

UPOZORNĚNÍ NA NEDOSTATEČNĚ VYPLACENOU ZÁSILKU

Zásilka, která Vám byla doručena spolu s tímto upozorněním, byla nedostatečně vyplacena. Chybějící doplatné Kč ...21,..... vylepte v poštovních známkách na příslušném místě*) tohoto upozornění a vložte do poštovní schránky, nebo předejte doručovateli.

Pošta vybírã pri dodãní zásiãky od adresãta doplatnã podãe Poštovního ceníku zjistí-li, že zásiãka je nevyplacena, vyplacena neplatnými známkami, vyplacena jen čiãsteãnã, nebo že zásiãka z ciziny nevyhovuje stanoveným zásiãacím podmínkãm. Zapãlenã nezapravených poštovních poplatkũ je pošta oprãvnãna požadovat od jednoho roku od dodãní zásiãky.

tu ještě dva roky jako zaměstnanec poštovního Depa Přerov, pak odešel do důchodu. Od té doby se řidiči různě střídají. Rozvoz pošty zabezpečuje Depo Přerov.

V současné době je budova v majetku pošty. V přízemí je úřad pro styk s veřejností. V prvním a druhém patře jsou byty. Nyní je v Kojetíně jen podací pošta tzn. nezajišťuje roznášku pošty, doručování zásilek provádí poštovní Depo Přerov. Na poště můžete uzavírat různé smlouvy, stavební spoření, doplňkové penzijní spoře-

ní, veškeré pojišťovací služby, různé výpisy, výpis z trestního rejstříku, z katastru nemovitostí, bodový systém řidičů a ostatní služby Czech point, úřední ověření podpisu i listin, dobítí kreditu mobilního telefonu, zajišťují provoz Poštovní spořitelny, veškeré peněžní, sázkové a jiné služby. Krom prodávání poštovních a dálničních známek je v nabídce také různý druh zboží, nevím, co by tomu říkal trafikant Matoušek?

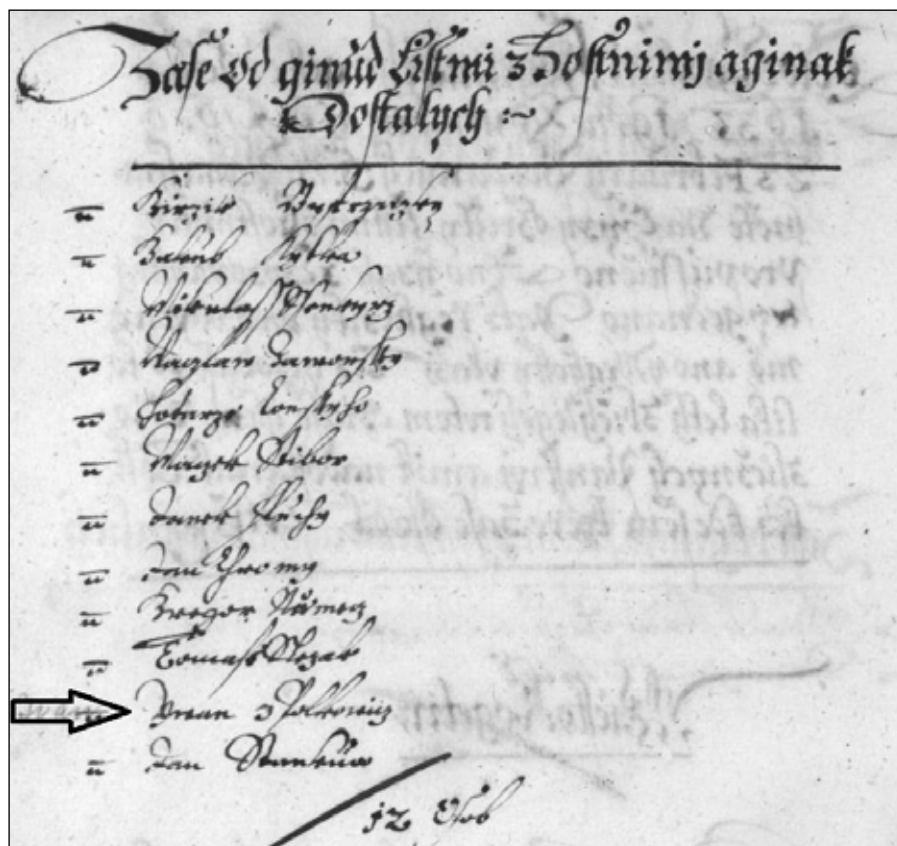
*Fr. Minařík, použitá literatura
– historie poštovníctví okresu Přerov*

O NEJSTARŠÍCH RODECH V KOJETÍNĚ

Rod Ivanových

V dochovaných archiváliích je o rodu Ivanových první zápis v Urbáři panství kojjetínského z února roku 1636. V části Urbáře na straně 42 je seznam osob nazvaný „Zase od ginud listni z hostinimj aginak dostalých“, tedy osob dříve přistěhovaných do Kojetína, kde jako předposlední z dvanácti uvedených, je zaznamenán „Iwan z Polkowicz“. I když u ostatních jedenácti je uvedeno křestní jméno, u Ivana z Polkowicz, tomu tak není.

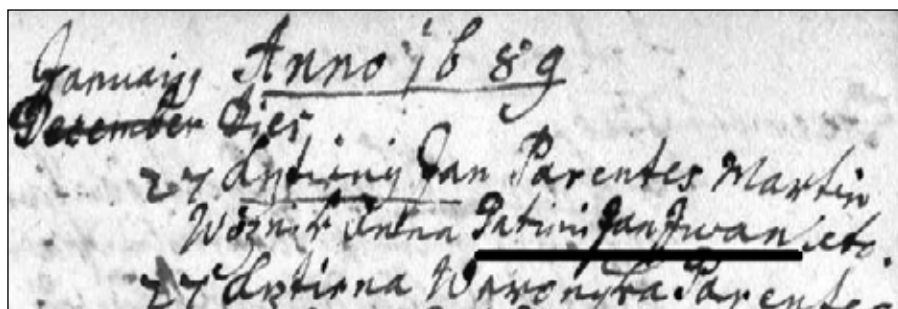
Kdo je výše uvedený Ivan, napoví dva zápisy v Rektifikačních aktech města Kojetína z ledna roku 1668. První zápis sděluje, že v Olomoucké ulici, na desátém místě v pořadí domů (gruntů či chalup), z nichž pět je neobydlených (pustých), hospodaří Jan Ivan a k hospodářství patří třicet měřic polí. Je tedy rolníkem. O Janovi Ivanovi jsou však zápisy již dříve. Zápis z dubna roku 1660 v Pozemkové knize sděluje, že Jan Ivan koupil od „Ourzadu Miasta Kojetina“, louku po Matyáši Pasači? „...na Malegch Dunkowiczach lezicy...“ za sto rýnských s tím, že od roku 1661 bude platit po dvou rýnských každým rokem až do zaplacení. Při koupi dal zálohu v částce

jednoho rýnského. Avšak až do května roku 1669 neplatil, ale pak jednorázově část dluhu splatil částkou 15 rýnských a 15 grošů, v roce 1670 zaplatil dva rýnské a 15 grošů, dále zaplatil až v roce 1678 a 1679 po třech rýnských a v roce 1681 jeden rýnský a 15 grošů. V Lánském rejstříku z května 1678 je Jan zapsán jako čtvrtláník s devíti kusy polí, z nichž do I. třídy, lepší, patřilo 24 měřic a do II. třídy, dvanáct měřic. Následující rok, v říjnu, je mu z majetku vyměřena daň a to, z louky lesní 20 grošů, z gruntu tři groše a 1,5 denáru, dále ze dvou poločtvrtí

ba, která je uvedena v urbáři z roku 1636. Před tímto rokem přišel z Polkowicz do Kojetína, zda svobodný či ženatý, případně s dětmi, nelze zjistit, ale určitě dospělý. Usadil se v jedné z opuštěných chalup v Olomoucké ulici. Narodil se snad kolem roku 1615 a zemřel po roce 1689, ve věku kolem 75 let. V poddanské Přiznávaci fazi z roku 1749, je tento první Ivanův dům v Olomoucké ulici, uveden již s novým majitelem – Jakubem Minaříkem.

V druhém zápise z roku 1668, je na pátém místě v pořadí domů, z nichž první tři jsou neobydlené, v Kroměřížské ulici, uveden Jíra Ivan. V předcházejících archiváliích není jeho jméno zmíněno. Vzhledem k tomu, že Jan Ivan přišel do Kojetína před rokem 1636, lze dovodit, že Jíra – Jiří Ivan je synem Jana Ivana a jako dospělý před rokem 1668 se usadil Kroměřížské ulici, v dnešní části nazvané ulice Ztracená. K jeho hospodářství náležely polnosti o výměře třicet měřic. V Lánském rejstříku z roku 1678 je Jiří uveden jako čtvrtláník s devíti kusy polí, stejně jako jeho otec. V roce 1679 jsou mu vyměřeny i stejné daně, mimo daň z louky lesní. V Pozemkové knize z roku 1681 je hospodářství vedeno jako grunt Jíry Ivana v hodnotě 700 rýnských, což odpovídá velkému hospodářství. Dům je dnes evidován pod číslem 207 ve Ztracené ulici. Jiří se narodil zřejmě mezi roky 1640 až 1645 a zemřel před lednem roku 1687, protože v zápise svatby jeho syna v tomto roce je uveden již jako zemřelý.

Jiří, syn Jana Ivana, měl ještě sestru Marianu, která se v únoru roku 1686 provdala za Jiřího, syna Ondřeje Chvátala z Měrovic. Ondřej Chvátal byl v roce 1678 poloviční čtvrtláník s 8 kusy polí o výměře 54 měřic, tedy středně bohatý rolník. Ve smlouvě je mimo jiných účastníků, většinou „sousedů“ a významných

osob z Měrovic a Kojetína, zapsán i Matěj Ivan z Čelčic, o kterém je možno se spekulativně domnívat, že je velmi blízkým příbuzným, snad bratrem Jana Ivana. Matěj Ivan „z *diediny Czelczycz*“ je účastníkem i na svatbě Jiřího, syna Jiřího, v lednu roku 1687. Mariana se narodila snad kolem roku 1660. Byla tedy mladší než její bratr Jiří a otci se narodila v jeho pozdním věku, což v té době nebylo nic neobvyklého. Další záznamy o dětech Jana Ivana nejsou, protože kniha evidující svatební smlouvy mezi roky 1636 až 1685 je ztracena.

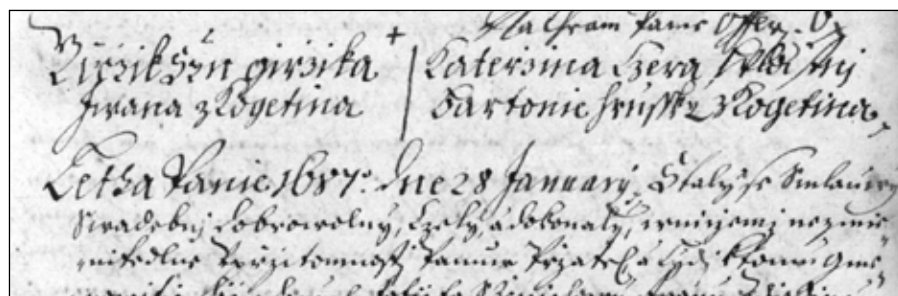
Jiří Ivan, bydlící ve Ztracené ulici, měl dva doložené syny, Tomáše a Jiřího.

Starší syn Tomáš, narozený před rokem 1665 se v únoru roku 1686 oženil s Annou, vdovou po Tomášovi Škroníčkovi z Kojetína. Svatby se zúčastnil, mimo jiných, i jeho děd, Jan Ivan a výše jmenovaný Jiří Chvátal z Měrovic. S Annou měl Tomáš čtyři doložené děti: Václava, narozeného v období podzimu roku 1686 až jara roku 1687, který se v lednu roku 1714 oženil s Veronikou, dcerou Františka Ořechovského z Kojetína, dále Magdalenu, narozenou v červnu roku 1688, Josefa, narozeného v roce 1694, který sloužil ve vojenské službě, protože, když v prosinci roku 1769 zaopatřený svátostí zemřelých zemřel, je v zápise uvedeno, že byl bývalým vojákem „*miles*“. Dalším dítětem Tomáše byl syn Pavel, narozený v roce 1697. Ve svatební smlouvě Václava z ledna roku 1714 je uvedeno, že ženich je pozůstalý syn po zemřelém Tomáši Ivanovi „...*niekdeyssim sousedu zdegssim*“. Z toho je patrné, že Tomáš Ivan zemřel před rokem 1714. Z této rodiny se pouze Václavovi podařilo založit rodinu, o ostatních dvou dětech, nejsou v dochovaných archiválních zápisy.

Václav Ivan měl s manželkou Veronikou mezi roky 1715 až 1733 devět dětí a zemřel v roce 1748. Z dětí se dospělého věku dožil syn Karel, narozený v říjnu roku 1724. Živil se tkalcovstvím a v září roku 1749 se oženil s Barborou, dcerou Jana Ořechovského, narozenou v říjnu roku 1728. Karel zemřel před rokem 1782 (nelze dohledat), protože jeho manželka, již vdova, Barbora zemřela v říjnu roku 1782 v Olomoucké ulici, staré číslo 73. Z jejich osmi dětí, narozených mezi roky 1750 až 1769 se pokrač

čovatel této větve rodu Ivanových stal František, narozený v roce 1754 v Olomoucké ulici, staré číslo 73. Ten se ve svých 25 letech, v říjnu roku 1779, oženil s Barborou, dcerou do Kojetína, zřejmě nedávno přistěhovalého (inquilinus) nebo podruha Matěje Heldta (Matthai Heldt, v kojjetínské matrice se vyskytuje i tvar Held). Jejich manželství trvalo však pouze čtyři roky, protože František koncem ledna roku 1784, ve věku 30 let, v rodném domě zemřel. František Ivan měl s Barborou dvě děti, Marianu a Terezii, které však zemřely v dětském věku. Tato větev rodu Ivanových tedy, po přeslici, vymřela. Vdova Barbora se v květnu téhož roku, kdy jí zemřel manžel, provdala za souseda Františka Dedka z Olomoucké ulice, staré číslo 72.

Jiří, druhý syn Jiřího Ivana, se narodil kolem roku 1665 a v lednu roku 1687 se oženil s Kateřinou, dcerou Bartoně Hrušky z Kojetína.

Hospodařili ve Ztracené ulici, číslo 207. Ke gruntu, dle výkazu z roku 1749, náležela, mimo 16 měřic polí, rozložených v devíti honech i zahrada u gruntu o velikosti dvou měřic, tj. zhruba 0,4 hektarů. Měli čtyři doložené děti, z toho tři dcery a jednoho syna. Dcera Mariana, kterou si v roce 1715 vzal za manželku Jan Mlčoch, se narodila v roce 1691. V roce 1693 se narodila dcera Dorota, o které nejsou další zmínky. Další z dcer, Juliana, narozená v roce 1695 se v roce 1720 provdala za Pavla Rumpala.

Již v dubnu roku 1689 se jim narodil syn Jiří, pokračovatel této větve rodu, který se v roce 1713 oženil s Barborou, dcerou Josefa Kotka z Kojetína, narozenou v roce 1688.

Jiřímu a Barboře, bydlícími na otcovském gruntě, se narodilo v období let 1713 až 1730 deset doložených dětí, z nichž část zemřela v dětském věku. Jiří Ivan zemřel ve věku 73 let v lednu roku 1762, jeho manželka Barbora zemřela o sedm let dříve, a to již v únoru roku 1755 ve věku 67 let. U obou zemřelých jsou v ma-

trice zemřelých uvedeny chybně roky věku, u Jiřího je v zápise 75 let, u Barbory 57 let.

Na gruntu zůstal jejich syn Matyáš, narozený v únoru roku 1718. Matyáš se v říjnu roku 1746 oženil s 20letou dcerou Tomáše Mrvy z Kojetína – „*H: luvenis Mathias filius Georgy Iwan cum H: puella Barbora filia Thoma Mrwa...*“. Ze sedmi dětí, narozených v rozmezí let 1747 až 1763 manželům Ivanovým, zemřelo pouze jedno v roce 1760 a to pětiletý syn Tomáš, který pocházel z dvojčat. V únoru roku 1751 se narodil syn Matyáš, v roce 1753 syn Jan a po deseti letech, v roce 1763, syn Pavel. Dcery se jmenovaly Mariana, Viktorie a Barbora.

Matyáš, syn Matyáše, hospodařící ve Ztracené ulici, číslo 207, se ve svých 23 letech v roce 1774 oženil s 23letou Marianou, dcerou Jana Gaschaka (Gašáka). U jména svědka svatby, Jiřího Petrovského, je

výjimečně napsáno i jeho povolání, arcularius - truhlář. Manželům Ivanovým se narodilo celkem deset dětí, avšak čtyři záhy zemřely. Ze synů, kteří se dožili dospělého věku, byl Vendelin, narozený v červenci roku 1777 a o 11 let mladší František, narozený v říjnu roku 1788.

Zápis v matrice zemřelých uvádí, že Matyáš Ivan zemřel v srpnu roku 1803 ve věku 54 let na nádorovitě onemocnění – apostum. Je manželka Mariana ho přežila o 26 let a zemřela v prosinci roku 1829 ve věku 78 let.

Syn Matyáše, Jan, narozený v květnu roku 1753, se v červenci roku 1777 oženil s Apolonií, dcerou Martina Trdlíci „...*honest: Virgine Apollonia filia Martini Trdlicza*“. Jan se s manželkou a prvním synem Janem, narozeným v roce 1777, se před rokem 1780 přestěhoval na chalupu v Kroměřížské ulici, staré číslo 32. Tady se narodilo dalších deset dětí, z nichž čtyři v dětském věku zemřely. Z mužských potomků, se dospělého věku dožili, Jan, narozený v roce

1777, který se v říjnu roku 1804 oženil s Petronilou Stokláskovou, dále Františka, narozeného v roce 1780 a Ondřeje, který se narodil v roce 1786.

Jan Ivan byl poměrně bohatý rolník, který obhospodařoval polnosti v kojetínském katastru, ke gruntu náležely dvě rozsáhlé zahrady. Jan zemřel ve svých 42 letech v červenci roku 1795, v zápise není uveden důvod úmrtí. Jeho manželka Apolonie se dožila 71 let a zemřela na kolitidu (střevní kolika) v červenci roku 1824 v Olomoucké ulici, v domě číslo 305. Třetí syn Matyáše, Pavel, narozený v lednu roku 1763, a bydlící ve Ztracené ulici, číslo 207, se v červenci roku 1787 oženil s 20letou Annou, dcerou Pavla Zgody z Kojetína. Tento zápis v matrice sňatků není přesný, protože Anna Zgodová se narodila v červnu roku 1763, tedy v době sňatku jí bylo 24 let a otec se jmenoval, jak je napsáno Gallus, tedy Havel. Před rokem 1789 hospodařili v ulici Šprloch, dnes Palackého ulice, staré číslo 16, dnešní číslo 370. Zde se jim narodilo šest dětí, pět dcer a jeden syn Vendelin, narozený v říjnu roku 1793, který se v únoru roku 1819 oženil s Annou Opavskou, narozenou v roce 1796. Jejich dvě dcery jim v dětském věku zemřely, Anna zemřela v roce 1835 a Vendelin v roce 1853.

Pavel Ivan, patřící k drobným rolníkům zemřel v prosinci roku 1821 ve věku 58 let na zavodnění plic. Jeho manželka Anna, zemřela začátkem ledna roku 1832 ve věku 69 let v dnes neexistujícím domě v Olomoucké ulici, dnes Stružní, číslo 327.

Vendelin, syn Matyáše Ivana a Mariany Gašákové, bydlících ve Ztracené ulici, číslo 207, narozený v roce 1777, se v srpnu roku 1809 oženil s 23letou Marianou, dcerou malého domkaře „klein Häusler“ Vavřince Sládečka, narozenou v prosinci roku 1787 v Kroměřížské ulici, staré číslo 82. Vavřinec Sládeček bydlel v době svatby v Olomoucké ulici, číslo 342. Vendelin, který ve své době byl vzdělaný, uměl číst, psát, počítat, což v té době nebylo vždy u rolníků pravidlem je jedním z autorů tzv. Ivanovy kroniky (viz níže). Měl tři děti, Jana, Marianu a nejmladšího Josefa.

Nejmladší Josef, narozený v březnu roku 1816 se v srpnu roku 1839 oženil se starší, 30letou Kateřinou,

narozenou v říjnu roku 1809, dcerou Martina Mračka z Kroměřížské ulice, číslo 166. Mezi roky 1840 až 1847 se jim narodilo šest dětí, avšak všichni čtyři synové v dětském věku zemřeli. Kateřina zemřela v květnu roku 1866 ve věku 57 let na střevní zánět v Olomoucké ulici, číslo 342. Josef přežil manželku o 22 let a jako podruh zemřel na souchotiny (TBC) ve věku 66 let v prosinci roku 1882 v domě v Kroměřížské ulici, číslo 172.

O Vendelinově dceři Marianě, narozené v roce 1814, nejsou dohledatelné zápisy.

Nejstarší Vendelinův syn, Jan, který se narodil v květnu roku 1812 na rodové chalupě ve Ztracené ulici, se v srpnu roku 1836 oženil s 21letou Marianou, dcerou Josefa Gardavského z Kroměřížské ulice, číslo 163. Jako rolník obhospodařoval necelých tři tisíce metrů čtverečných orné půdy. Mezi lety 1837 až 1854 se jim narodilo celkem devět dětí, z nichž pět zemřelo v dětském věku. Z mužských potomků měli děti pouze dva synové, Leopold, František a třetí syn Jan,

Leopold, syn Jana, narozený v listopadu roku 1846, tesař, bydlící v Olomoucké ulici, číslo 346, se oženil v červnu roku 1871 s 26letou Františkou, dcerou již zemřelého Jana Cigny z Kojetína, Kroměřížské ulice, číslo 102. Svatba se konala v době dovolené ženicha, který sloužil jako dělostřelec u 2. Dělostřeleckého pluku, zřejmě v Olomouci. Toto manželství bylo bez potomků. Leopold zemřel v roce 1928 a Františka již v roce 1915.

František, syn Jana, se narodil v listopadu roku 1849. Před rokem 1881 se oženil (nezjištěno kde) s Amálií, dcerou Antonína Ambrože, domkaře z Bezměrova, číslo 74, narozenou v lednu roku 1856. Rodina bydlela v Kroměřížské ulici, číslo 163. V rozmezí let 1881 až 1895 se jim narodilo šest dětí, z nichž tři zemřely v raném věku a zůstali tři synové, František, Antonín a Josef. František Ivan, rolník, zemřel v říjnu roku 1928 ve věku 79 let na zápal plic a Amálie o 10 let později v únoru roku 1938 ve věku 82 let.

František, syn Františka, narozený v listopadu roku 1883, bednář, se v květnu roku 1908 oženil s 24letou Marií, dcerou Antonína Krybusa z Kroměřížské ulice, číslo 107 (dům je v současnosti zbourán). Jejich

dcera Anna, narozená v srpnu téhož roku, následující rok v dubnu zemřela. Její matka Marie, zemřela o půl roku později v prosinci 1909 ve věku 26 let, na tuberkulózu. František se záhy, po necelém půlroce po smrti manželky, oženil v dubnu roku 1910 podruhé, a to s Annou, dcerou Josefa Chyby, domkaře, narozenou v květnu roku 1883, bydlící v Přerovské ulici, číslo 250. V manželství se narodily dvě děti, které ihned po narození zemřely a další děti se již nenarodily. Bydleli ve Valentově ulici, dnešní části Sladovni ulice od křižovatky s Vyškovskou ulicí, číslo 678. Anna zemřela v březnu roku 1949.

Antonín, syn Františka, se narodil v listopadu roku 1885. V roce 1914 byl odveden v hodnosti rezervního pěšáka (Restlnft.) k 54. Pěšímu pluku, 7. Setnině (IR Nr. 54, 7. Komp.) do Olomouce. V říjnu roku 1914 bojovala jeho jednotka poblíž polského města Wolbrom, kde byl zraněn a následně poslán do vojenské rezervní nemocnice Brück an der Leitha (čes. Most nad Litavou) – Királyhida (něm. Brückneudorf), což je město rozdělené řekou Leitha (čes. Litava), ležící na tehdejší hranici mezi Rakouskem a Uhry a vzdálené zhruba 50 kilometrů jihovýchodně od Vídně. Zde svému zranění, dne 8. prosince 1914, ve věku 29 let, voják Antonín podlehl. Kde je pohřben, není známo.

Josef, syn Františka, se narodil v roce 1888, v srpnu roku 1915 se oženil s 29letou Marií, dcerou Františka Šťastníka z Kroměřížské ulice,

číslo 202 (dnes na tomto místě stojí stanice Hasičského sboru). V manželství se narodily dvě dcery, Květoslava a Zdeňka, které se později provdaly. Josef Ivan zemřel v roce 1941. Jan, syn Jana, narozený v roce 1851, se oženil v únoru roku 1875 s 20letou Marianou, dcerou Jana Chyby, hospodářčím v dnes neexistujícím domě v ulici Žebračka (Tyršova), číslo 98. Bydleli ve Ztracené ulici, na rodové chalupě, kde se jim narodily čtyři děti, z nichž dospělého věku se dožil jediný syn Jan, narozený v roce 1877. Mariana v březnu roku 1901 zemřela na tuberkulózu, a proto se Jan oženil podruhé. V lednu roku 1902 se vzal za manželku Pavlínou, dceru Františka Vojtky, kojetínského tkalce. Jan Ivan zemřel v srpnu roku 1927 na mozkovou mrtvici ve věku 75 let a o osm let přežil svou druhou manželku Pavlínou, která zemřela v březnu roku 1919.

Jan, jediný syn Jana, rolník, narozený v roce 1877, se v listopadu roku 1901 oženil s 19letou Františkou, dcerou Jana Mračka z Kroměřížské ulice, číslo 166. Bydleli ve Ztracené ulici, kde jim narodily dvě dcery, Marie a Františka, Paulina a dva synové Jan a Vincenc. Jan zemřel v roce 1942 a Františka v roce 1947.

Jan, narozený v červnu roku 1911 se v roce 1948 oženil s Marií Přikrylovou z Němčic n. H.

Vincenc, narozený v červenci roku 1913 se v lednu roku 1940 oženil s 27letou Františkou, dcerou Jana Gardavského, z Kroměřížské ulice, číslo 110 (dříve zde byla Orlovna, později kino, dnes se zde staví pivovar). Bydleli ve Ztracené ulici, číslo 207.

Tento dům, dříve grunt či chalupa, je rodinou Ivanových obýván nepřetržitě již přes 350 let, první zmínka o něm je z roku 1668.

František, syn Matyáše a Mariany Gašákové, narozený v říjnu roku 1788, bydlící v Olomoucké ulici, číslo 353, se v červenci roku 1812 oženil s 22letou Marianou, dcerou Jakuba Šťastníka z Mlýnské ulice, číslo 288. V manželství se narodilo celkem jedenáct dětí, avšak v dětském věku tři zemřely. František zemřel v prosinci roku 1852 ve věku 64 let a jeho manželka Mariana zemřela v listopadu roku 1868 ve věku 79 let.

Jejich syn František, narozený v roce 1815 byl dvakrát ženatý a bydlel v Kroměřížské ulici, číslo 118

(dnes zde stojí nákupní středisko). Jeho první manželkou byla Petronila, dcera Františka Černocho, kterou si vzal v říjnu roku 1841 a měl s ní dceru Františku, která záhy zemřela a syna Františka, narozeného v roce 1845. Druhou manželkou, kterou si v červnu roku 1856 vzal, byla Josefa, dcera Vavřince Bíbra, s níž měl dvě děti, Marii, která záhy zemřela a Petra, narozeného v roce 1858.

František, narozený v roce 1845, se v září roku 1873 oženil s Anežkou, dcerou Jana Mořického. Bydleli v Olomoucké ulici, číslo 291, kde se jim v rozmezí let 1874 až 1892 narodilo osm dětí, z nichž všechny, kromě syna Metoděje, narozeného v dubnu roku 1892, v dětském věku zemřely. Metoděj se oženil v říjnu roku 1919 s Josefou, dcerou Bartoloměje Nuca, řezníka, z ulice Žebračka, číslo 94 a v prosinci téhož roku se jim narodil syn František. Metoděj zemřel ve věku 50 let v roce 1942 na tuberkulózu plic.

Petr, nevlastní bratr Františka, narozený v říjnu roku 1858, bydlící v Kroměřížské ulici, číslo 118, byl třikrát ženatý. Jeho první manželkou se stala v červenci roku 1882 Františka, dcera Josefa Krybusa z Kroměřížské ulice, číslo 126 (dnes restaurace Morava). Měli celkem sedm dětí, Františku, která záhy zemřela, Františka, narozeného v roce 1885, který se oženil s Marií Kunovskou, s níž měl dvojčata, Bohumila a Františka, ale synové těsně po porodu v říjnu roku 1912, zemřely. František byl ve Velké válce na jaře roku 1916 jako pěšák 54. Pěšího pluku, 11. Setniny zajat na ruské frontě. Dalším z dětí Petra byl záhy zemřelý Josef, dále Aloisia, narozená v červnu roku 1888, služebná v Hranicích na Moravě a provdaná v květnu roku 1912 za vdovce Jana Juráně, obuvníka v Kelči, číslo 293, narozeného v květnu roku 1876, dále Žofii a Leopolda a nejmladšího Jana, narozeného v srpnu roku 1894, který se v lednu roku 1920 oženil v Loučce u Valašského Meziříčí s Marianou Huňkovou. Františka, jejich matka, zemřela v lednu roku 1914 ve věku 57 let.

Druhou manželkou Petra byla Františka, dcera Josefa Ryndy, narozená v říjnu roku 1855, bydlící v Kroměřížské ulici, číslo 120.

Petr, který se přestěhoval ke svému synu Františkovi do Kelče, číslo 261, se ve svých 61 letech oženil potřetí

a jeho manželkou se stala v březnu roku 1919 Petronila Vičánková, rozená Šišková, vdova po Janu Vičánkovi, nádeníkovi, narozená v roce 1865 v Količíně u Holešova, bydlící v Kelči, číslo 222.

Další ze synů Františka Ivana, narozeného v roce 1788, Jakub, se narodil v roce 1820 a zemřel v roce 1882. V červnu roku 1846 se oženil s Františkou Juřenovou, s níž měl čtyři děti, tři dcery Marii, Kateřinu a Františku a syna Jana, narozeného v roce 1848, který zemřel v roce 1923.

Další ze synů Františka Ivana, narozeného v roce 1788, Viktorin, narozený v roce 1830, se oženil v listopadu roku 1853 s Josefou Ořechovskou a měl s ní mezi roky 1854 až 1867 osm dětí, z nichž synu Janovi, narozenému v roce 1854 a pracujícím jako dělník a kočí na velkostatků v Kojetíně, se narodily mezi roky 1894 až 1905 tři děti s jeho družkou Aloisí Zlámalovou, služebnou v Kojetíně, narozenou v Polkovicích v říjnu roku 1862. Jan, 69letý a 60letá Aloisie, bydlící na Jiráskově náměstí, dnešním náměstí Dr. E. Beneše, číslo 3 (Dům s pečovatelskou službou) měli svatbu až v červnu roku 1923, a tím byly děti, které měly příjmení po matce Zlámalové, legitimizovány jako Ivanovy. Následujícího roku Jan zemřel.

Další syn Viktorina, Josef, se oženil v roce 1884 s Františkou Šťastníkovou.

Následující syn, jmenovec otce, Viktorin, narozený v roce 1862 se oženil v červnu roku 1887 s Barborou Šťastníkovou a měli děti Josefa, dále Františka, narozeného v roce 1889, který se zúčastnil bojů ve Velké válce v hodnosti rezervního pěšáka v opavském Zeměbraneckém pěším pluku, číslo 15, 5. Setnině a byl poblíž řeky Styr v Haliči na ruské frontě zraněn. Vrátil se domů a v únoru roku 1920 se oženil s Kateřinou Mořickou. Bydleli v ulici Podvalí, číslo 220.

Dalšími dětmi byly Ferdinand, Marie a Anna, provdaná Skácelíková, která se dožila v roce 1987 sta let. Další syn František, zámečnický mistr, narozený v roce 1864 se oženil s Terezií, dcerou Antonína Adamíka z Troubek u Zborovic, číslo 98, narozenou v říjnu roku 1867 a měli tři děti, Josefu, Karla a Vincence.

Viktorin, otec, se dožil 56 let a zemřel na rakovinu žaludku v září roku 1918 v Kroměřížské ulici, číslo 220.

V souvislosti s rodem Ivanových je třeba se zmínit o tzv. Ivanově kronice. V této, po domácku sešité knižce formátu A5, patříci zhruba 200 let rodu Ivanových, z nichž posledním byl naposledy Leopold Ivan, tesař, narozený v listopadu roku 1846, bydlící v Olomoucké ulici, číslo 346. Podle poznámky Karla Štěgra, bývalého kojetínského kronikáře, z roku 1924, předal Leopold, někdy ve dvacátých letech minulého století, tuto kroniku Maxmiliánu Peštukovi, rolníkovi v Olomoucké ulici, aby pokračoval v zápisech důležitých místních událostí. V současnosti je kronika v držení příbuzných z rodu Ivanových.

Zápisy začínají rokem 1704 a končí

na straně 44 rokem 1921. Pojednávají o událostech, především celospolečenských „1705 – Léta Páně 1705 nebožtík slavné paměti císař Leopold I. umřel“, povětrnostních „1709 – Byla zima veliká, strom pomrzl“, občanských „1713 – Probodl Jan Šmíd svého otce Alexandra“, katastrofických „1714 – Přišel oheň dne 2ho listopadu, celý město, židí vyhořeli. Kostel, živný nevyhořel“, církevních „1716 – L. P. 1716 dne 27ho Augusti lili hrubé zvon na rynku u (sochy) Panny Marie“, peněžních „1770 – Léta Páně 1770 bylo veliký draho, žito bylo za 5 fl., ryž taky za 5 fl., ječmen za 4“ a také osobní „1784 – Narodila se Vichtora Iwanova dne 18ho prosinca“.

Zápisy v kronice jsou zajímavé v názoru a pohledu současníka na různé události, i když v některých pasážích je patrné, že byly psány retrospektivně. Oficiální zveřejnění obsahu této pozoruhodné archiválie, by byl dobrý počín pro prohloubení znalostí kojetínské historie.

Příjmení Ivan, vycházející z východoevropského osobního jména, užívá v rámci České republiky v současnosti zhruba 500 občanů.

Rod Ivanových byl především rod rolnický a řemeslnický a jeho členové se v průběhu staletí vždy významně podíleli na rozvoji města Kojetína.

Miloš Krybus
pokračování příště

ALOIS ZLÁMAL: STŘEŠNÍ OKNO A JÁ

Mozková příhoda

Psal se rok 2010, letní měsíce v tomto roce byly extrémně horké, denní teploty atakovaly 30°C. Ráno jsem vstal, jako každý den v půl sedmé, jako každé ráno jsem byl v dobré náladě, ale dával jsem si pozor, abych přílišným elánem a dobrou náladou nepokazil selanku mé manželky, která se zavřenými očima a předpaženými rukama hledala cestu do koupelny. Já jsem jako každé ráno provedl inspekci malé meteostanice, ranní teplota 21°C., je pátek 25. července, vlhkost vzduchu 62 %, předpověď – slunečno.

Toto datum je významným datem naší rodiny. Chtěl jsem něco říct Špule, mé manželce, ale nemohl jsem však mluvit, právě mě postihla mozková mrtvice. Ta mrška? Mrcha jedna!!!

Pamatuji se, že jsem se probudil až v nemocnici v Přerově, byla tam se mnou Špula a můj syn Lojzík. Stále jsem se jim prý omlouval, že ze mne bude mrzák, mrzák na krku všem. Na to si já ale nepamatuji, znám jen z jejich vyprávění...

Na pokoji se mnou ležel mladý muž, kterému každé dvě hodiny sestra podávala opiové tablety. Pokud se opozdila, spolunocležník dělal takový randál, že jsem měl opravdu strach. Naštěstí jsem stále spal. Spal? Jestli to byl spánek, nevím. Ale můj život se mi od té chvíle odehrával ve snech, krutých, špatných a vzpomínkových. Právě se procházím po zámeckém parku v malé vesnici u Bouzova, jsou to Žadlovice, kde jako zedničtí učni

stavíme nějakou stopařskou dílnu. U brány na kraji parku stojí malý domek, kde bydlí staří manželé. Jedno odpoledne po práci jsem se s nimi dal do řeči. Pán byl z Vrchoslavic, to je vesnice kousek od Vitčic. Takže krajan!

A už jsem byl myšlenkami zase doma, vzpomínky, co naši? Vypytávání nebralo konce. Pán dělal v minulosti osobního řidiče hraběnce tohoto zámku, který sloužil jako internát i jako učňovská škola. Touto dobou jsem se kamarádil se spoluučněm Lojzou Konopčíkem, který pocházel z Grygova u Olomouce, byl stejně starý jako já, rozuměli jsme si. Domů jsem jezdil jednou za čtrnáct dní. Sobotu odpoledne a neděli jsme trávili, jak se dalo. Poflakováním po internátě, ale většinou chozením nebo ležením v parku. Z dnešního pohledu nádherně smysluplně využitě volno šestnáctiletých mladých lidí, že?

O drogách jsme nic nevěděli, počítače neexistovaly, sociální sítě byly ještě v plenkách a internet? Chvála bohu, že ještě nebyl. Zato jsme poznali, jak se žije v reálném světě. Ve světě dospělých lidí, lidí, kteří byli stejně staří jako naši rodiče. Najednou se přes osudy těchto lidí poznáváme naše maminky, tatínky, vidíme je úplně v jiném světle. Bože, proč jsem od nich tak daleko... je mi neskonale teskno... přemýšlím...

U domku bylo složené dřevo na topení. Ptali jsme se, kdo jim to bude řezat, štípat... „Kdo asi, chlapci, tož kdo myslíte, že to bude?“ S Lojzíkem jsme na sebe pohlédli, nepatrně kývnutí hlavy, bylo nám to jasné. To byl

kamarád! „Zítra přijdeme, máte pilku, sekuru?“ „Tož máme.“ Z ničeho nic si uvědomím, že taková práce by se mi nechtěla doma dělat, sám od sebe jít pracovat. Vždyť jsme právě přišli z práce, z robotárny!

Ta stavba, byla to velká stolárna, strop byl zhotovený z heraklitových desek, odborný název je dřevocementové plotny, rozměry 8 x 10 m. Omítali jsme jej, lešení o pracovní výšce bylo postaveno pro vyšší postavy, ale co já a Lojzík? Ještě že jsme měli „komisňáky“ s tvrdou podrážkou, dobře se na nich stálo na špičkách (postoj baletky). To proto, abychom vyrovnali naši chybějící výšku.

Babička s dědečkem už na nás čekali, (pro účel tohoto psaní je tak oslovuji, ale také pro to, že jsme se měli vzájemně rádi). Oni v nás viděli vnuky, my zase babičku a dědečka. Na jejich obličejích bylo znát, jak se jim ulevilo. Asi moc nevěřili, že přijdeme. Dřevo jsme jim narezali a schovali.

Ještě dnes, po 65 letech vzpomínám na prožitou chvíli u večeře nebo svatiny s těmito lidmi. A znovu zažívám neopakovatelnou atmosféru, která se objektivně vzato nemůže považovat za normální. Aby dva patnáctiletí kluci a dva staří lidé, kteří se nikdy neviděli a neznali, čtrnáct dní spolu spokojeně žili. Jaké pohnutky nás k tomu vedly? To, že jsme daleko od domova? Že nám jich bylo líto, že už neměli nikoho? Nahravovali nám domov? Nahravovali jsme jim rodinu? Na tuto dobu nelze zapomenout, je to něco, co nejde vystihnout žádnými slovy, ničím...

Bylo to něco tak vzácného, neopakovatelného, co se v lidském životě snad ani nemůže stát a stalo se nemožné. Nemožné? Tak jsme kdysi dávno žili. Milé, starověké sudičky, kde jste? Kéž byste věnovaly alespoň trošičku toho štěstí, které jste přisoudily mé osobě i mým vnukům a pravnukům, protože život, který je čeká, nebude moc příznivě nakloněn takovým emocionálním citovým výlevům. Dnes jsem rád, že jsem mohl něco takového prožít.

Náš život znovu zapadl do vyjetých kolejí. Z práce do práce, co to říkám... správně bych měl říkat a konat „učit se, učit se a znovu učit se“.

V tomto bohulibém kolotoči mi stále něco chybělo. Knížka přece! Knížka, přítel člověka. Vždyť už ani nevím, jak knížka vypadá. Víím, protože s knížkou v ruce jsem rostl, sice pomalu, ale furt, tedy pořád. Můj tatínek dělal knihovníka v místní hasičské knihovně ve Vitčicích. Ještě jedna knihovna byla v místní škole. Dodnes nemohu pochopit, jak je možné, že malá vesnička měla dvě knihovny. Lidé v práci od nevidím do nevidím, místní chlapi jezdili do práce na kole patnáct a více kilometrů. Všichni ani ještě neměli zavedenou elektřinu, četlo se při petrolejce. Ráno v pět hodin budíček a hup na kolo.

Vrátím se ještě k tatínkovi a jeho lásce knize. Jak jsem se již zmínil, s knihou jsem rostl vlastně nejen já, ale i moje sestra Mařenka.

V té době se knihy obalovaly do takového zvláštního papíru, temně modrého, vydržel i trochu hrubšího zacházení. To byla naše každoroční práce, obalování. Knihovna se otevírala vždy před zimou a zavírala se vždy na jaře. Proč? Neřeknu. Nebo mám dát nápo vědu? Protože jsme byli děti hasiče, chodili jsme do hasičské knihovny, to byl nepsaný zákon. Já, nevděčný syn, jsem tento zákon porušil. Litoval jsem toho, velmi litoval, ale tuto lítost mi nahradil výjimečný pocit z knihy, kterou jsem si půjčil v konkurenční knihovně. Byl to Jiráskův „F. L. Věk“. Kniha byla vydána ve třech dílech, tedy třech samostatných svazcích. Byla vytištěna na lesklém křídovém papíře. Tvrdé desky potažené plátnem. Rozměry knihy byly větší než obvykle. Do té doby jsem takovou knihu ještě nečetl a byla to právě tato knížka, která ze mne udělala člověka závislého na knihách, jako na droze. V místě svého pracoviště a bydliště, v Žadlovicích, jsem tak začal chodit pravidelně do knihovny.

Pro nás to to byla taková zvláštní doba učení. V této budově bylo více učňovských oborů jako elektro, malíři, natěrači, malířky, natěračky. Všechny měl na starosti jeden vychovatel, celé budově vládl jeden ředitel. Naši skupinu zedníků měl na starosti jeden člověk. Byl to mistr, který byl s námi pouze na stavbě. Zákonitě a logicky jsme neměli nad sebou (pro naše dobro) nikoho, kdo by nad námi držel ochrannou ruku, nad děcky, která sotva odrostla z dětských gatí. Když dnes o tom přemýšlím, porovnávám tehdejší dobu s dnešní...

Ale tyto dvě doby nelze porovnávat. Jsou nesrovnatelné. Nesrovnatelné zvláště v tom, co dnešní mladí všechno mají. S tím rozdílem, že se dnešní mladí nemají kde vyučit řemeslu, nemají práci, když dokončí školu, za prací jdou do ciziny.

Ale nejpropastnější rozdíl je v tom, že jsme ve světě byli odkázáni sami na sebe. Jaká třída lidí z nás vyrostla, ať nestranně posoudí život. Nepamatuji se na žádné nepatřičné excesy v chování, morálce a bez karabáče nad našimi hlavami.

Jen letmo jsem se zmínil o řediteli našeho školního zařízení. Byl to člověk, pedagog jako vystřížený z prvorepublikových filmů typu „Škola základ života“ nebo „Cesta do hlubin študákovy duše“. Vidím ho jako by to bylo včera. Postava – sušinka, brejličky na očích, zvláštních očích. Když se na vás díval, měl jste pocit, že obrací stránky své knihy života, aby vás přečetl. Byl to pedagog, učitel, napravovatel našich nabytých špatných vlastností. Učil nás jíst, jak sedět u stolu při jídle, jak držet příbor, neskrat, nemlaskat, mít k jídlu čisté ruce. Pane Bože, jak nás to nervově ničilo. Říkali jsme si: „Vždyť jsme v pubertě, tak co by po nás chtěl?“ Že toto bylo od něj neskutečně správné pro naše dobro, jsme ještě nevěděli. Vychovatele jsme neměli a nebyť jeho, vyrostl v „našem“ záměčku prales pokřivených stromů. V úvodu jsem se zmiňoval o „výchově bez karabáče“. Tím jsem myslel, že jsme se vychovávali podle daných možností, sami sebe, jeden druhého. Nad námi bděl pouze jeden človíček, který to neměl v popisu práce a osnovách. Dělal něco, co mu jeho čest a hrdost daná profesí velela. Tento člověk nás vychovával, aniž bychom si to uvědomovali.

Pamatuji si, jak jsme jednou seděli u oběda u jednoho stolu. K obědu,

jako příloha, byl zelený hlávkový salát naservírovaný na skleněné misce. Jak jsem se v ní přehraboval malou lžičkou, uviděl jsem malého šnečka, který unikl ostřím zraku kuchařky, která salát připravovala. Nevím už, co mě to napadlo. Lehounce jsem jej vyndal a položil do provokativní polohy před sebe na stůl. Snad jsem očekával výbuch odporu nebo mravokárné poučky. Nevím.

Dnes, když toto píš, si myslím, že tehdy jsem se chtěl nechat poučit, abych získal do života zkušenosti. Ale lhal bych, kdybych to opravdu tak myslel. Tak jen na svou omluvu příznávám, že jsem v té době ještě nebyl duševně pořádně vyvinutý. Tož tak. Pan ředitel způsobně a potichu odložil příbor, sepnal ruce jako k modlitbě a podepřel si jimi bradu. Chvilí hleděl zadumaně před sebe do vzduchoprázdna, chvilí hleděl na mne smutnými beránci očima a řekl: "Podejte mi, prosím, solničku. Víte, tento druh měkkýšů je nejlepší marinovaný na ungladeprodebilentní způsob, a to ještě na švábopavoučím oleji, ale spokojím se i s obyčejnou kuchyňskou solí, ručně kopanou v Solnohradsku. Mimocho-dem, víte, kde se tato oblast, a v které zemi nachází?" Taktně jsem mlčel, vždyť u oběda se nemluví, že? Samozřejmě tato debata tenkrát asi přesně neprobíhala v těchto intencích, ale to hlavní, co jsem chtěl říct, vystihuje. Toto byl povahový rys ředitele, neurazil se. Věděl totiž, že čím víc se člověk začne vztekat, tím více přilévá olej do ohně. A ještě si do člověka jemně rýpne, ale neurazí. Jeho povahové rysy se naplno projevily v následujících událostech, na tom našem záměčku. Práce na výstavbě stolárny pokračovala podle plánu, naše praktické znalosti zednického řemesla se se zdárně zdokonalovala, a tak šel den za dnem, naše doba učení zedníkem se krátila.

Na našem záměčku pracoval muž, údržbář. V té době si koupil zánovní motorku se sajdkárou (pozn. autora: boční přívěsný vozík). Značka byla na tu dobu velmi atraktivní. BMW! Motor – BOXER – ležaté válce do stran. Pro nás dospívající kluky to bylo něco jako zjevení z jiné dimenze. Každý den ráno a odpoledne z práce jsme kolem tohoto zázraku chodili. Dotknout se jen jedním prstíčkem blatníku (ale jen ve spodní části), to byl pro nás zážitek! Tento zázrak techniky parkoval v průjezdu, kterým se chodilo a jezdilo

z průčelí budovy do zámeckého dvora. Venkovní průčelí bylo opatřeno těžkými dubovými vraty. Východ do nádvoří zajišťovala brána z umělecky kovaných železných profilů. Tato brána měla za krátkou dobu hrát důležitou roli v inkriminované válce. A ten zázrak na třech kolech také.

Dodnes nevím, v čí hlavě se zrodil plán, postavit na zámeckém nádvoří májku. V tehdejší době se tento zapomenutý zvyk dočkal velkého vzkříšení.

Byl to obvykle smrk, 8–10 m vysoký, zbavený větví a kůry. Na jeho vrcholku byl zavěšen věnec zhotovený z barevných papírových růží, různých pentlí a fábůrů. Na samotném vrcholu byl umístěn malý smrček. Zajištění a postavení májky byla záležitost nás dospívající mládeže mužského pohlaví. Lehčí a jemnější práce zajišťovaly skoro již na pohled dospělé dívky, celkem smysluplně rozděleno s ohledem na to, co každý uměl. Jakmile májka stála, okolí očištěno, upraveno, sešel se již předem ustanovený řídící orgán. Ten zajišťoval další důležité kroky k ochraně tohoto symbolu důstojnosti, nedobytnosti, pospolitosti, vážnosti všech místních občanů. Odcizení tohoto symbolu se považovalo za urážku, která znamenala zašlapání všeho, co tomu předcházelo. A zase naopak. O odcizení a ukradení májky se pokoušely ty vesnice, které soupeřily s danou vesnicí na všech úrovních společenského života.

Z pohledu dnešního člověka je to kulturně revoluční doba venkova. Doba, kdy venkov ještě žil svým osobitým způsobem a svými tradicemi. A přibližoval se v určitých směrech životu lidí ve městech. Zemědělská družstva se velmi zasloužila o tento rozmach bez ohledu na to, co dnešní společnost o této době nepravdivě, až stupidně prohlašuje.

V dnešní době venkov není, nežije. Je to pohřebiště starých domů, zemědělských budov, starých lidí, bez obchodů a naděje.

Na našem zámku se začaly dít neuvěřitelné věci. Pan ředitel začal svolávat některé žáky. Zajímavé bylo, v jakém zajímavém sledu, v určitém skoro zašifrovaném pořadí, co se týče jejich rozmístění v jednotlivých třídách a ložnicích. Při bedlivém až detektivním pozorování za určitého přispění konfidentních osob a malých úplatků jsme zjistili, že nejvstřícnější byla půda na odděleních a učebnách

učnic – malířek, natěraček atd. Toto byl začátek přípravy na možný útok na náš čerstvě postavený máj.

Až později, po ukončení celé události, týkající se krádeže naší májky, jsme si zpětně poskládali mozaiku chování našeho ředitele. A všechno nám najednou začalo zapadat do jednoho celku. Náš pan ředitel se převtělil z pedagoga do velikého стратега. Měl vymyšlený a sestavený plán ochrany, jak zabránit krádeži májky. Celý tento plán byl zvětšen a vyvěšen na hlavním stanovišti u inkriminované motor-ky. Byla zavedena služba, na každou noc byla určena hlídka. Dva kluci, kteří se po dvou hodinách střídali. Tato dvojice byla vybavena ruční sirénou a plnou mocí, která jim beztrestně dovolovala do úmoru točit klikou sirény a tlouct na dveře ložnice majitele motor-ky.

Je dlužno říci, že celý rozruch způsobila zpráva nejmenovaného zpravodajce (jméno se neuvádí kvůli utajení), kterou zachytil, když v naprostém utajení schovaný za novinami s názvem „čín“ seděl v místní hospodě. Sedělo zde několik místních občanů, kteří mezi sebou mluvili cizí, jemu neznámou řečí. Tento zpravodajec byl zřejmě odkojený filmem o vojáku Švejkovi, kde pan Filipovský hrál věrně státního špicla. Z jeho dobře utajované zprávy se dalo vyvodit, že lidé hovořící cizí řečí jsou Řekové, kteří pracují v nedaleké Mohelnici a bydlí v naší vesnici, Žadlovicích a chystají se ukrást naši májku. Tato zpráva způsobila, že život celého osazenstva zámku se podřídl vyhlášenému výjimečnému stavu. Kromě tohoto drobného zásahu do běžného života na zámku běželo všechno jako dřív.

Strategický plán měl pan ředitel vypracovaný do nejmenších podrobností. Všechna okna směřující do nádvoří byla obsazena dvojicí obránců a to jmenovitě, včetně vybavení obrannými zbraněmi, jako jsou klukovské praky s maximálním doletem 20 m. Náboje, hliněné kuličky o průměru 15 mm. Jejich tvrdost se měla rovnat z poloviny sežvýkaných žvýkaček zn. Pedro. Dvojici bojovníků doplňovala vždy jedna učnice, která měla udržovat měkkost nábojů, popř. ošetřovat obránce v případě zranění. Střílet bylo povoleno jen na dolní polovinu těla. Já jsem byl určen do dvojice s kamarádem Lojzíkem.

Už si nepamatuji datum, ani který den to byl v kalendáři. Jen si pama-

tuji, jak nás tu noc vzbudilo vytí sirény a strašlivé bouchání do dubových dveří. Zvuk sirény mi připomněl jednu hrůzostrašně prožitou noc v Brně, na konci druhé světové války, při leteckém bombardování.

Noc s velkým „N“ nastala. Začal neuvěřitelný mumraj. Dupání po chodbách, schodech, ječení sirény, bouchání dveří, křičení „Poplach!“, „Vstávat, vstávat!“ Křičeli jsme všichni, ale nejvíce náš tichý pan ředitel. Stále více bylo slyšet: „Soudruzi, bratři a sestry vstávejte, do boje, za vlast! Bojujte čestně! V boji se ukáže, kdo jsme, i když prohrajeme. Hrrr na ně-é-ééé!!!“

Jak to bylo dál, nevím. Utíkali jsme dolů na nádvoří, kde se odehrávalo něco neuvěřitelného. Něco takového jsem viděl jen ve filmu. Ale to byla jen hra, kde hráli herci. Tady se střetly dvě skupiny lidí, každá šla do boje s určitým záměrem.

Byla jedna hodina po půlnoci, nádvoří bylo spoře osvětleno, pohybující se postavy nebylo možné rozeznat. Kdo jsou naši a kdo nepřítel. Byly to jen kontury postav. Že to jsou živí lidé se dalo rozeznat podle toho, že vydávali řev podobný lidskému hlasu. S Lojzíkem jsme se při manévrovacích výpadech a úskocích dostali na okraj bitevního pole. Musím se přiznat s pocitem viny, že v tom velkém chumlu bojovníků jsem dával velký pozor, abych někoho neudeřil. Čím větší pozor jsem si dával, tím víc jsem zanedbával vlastní obranu. Najednou jsem dostal ránu přes záda. Ani jsem nestačil zjistit, odkud rána přišla a už zase facka. „Au, au. To se může?!“ V duchu jsem si přeříkával pravidla, co je povoleno a co není možné v boji. A už další nakopnutí do zadnice. „Toto? Toto?“ Tohle mi ještě nikdo v životě neudělal! Najednou se ozval bolestný výkřik. V zápalu boje jsme si ani nevšimli, že u májky se odehrává skutečný boj.

Najednou bylo všechno krásně osvětleno a my viděli, jak u paty stožáru stojí jedna postava druhé na ramenou a řeže pilkou naši májku. Někdo zapomněl pravidla boje a udeřil řezacího velkou holí do hlavy. Chlapec v našem věku padá v bolestech na zem. Ticho. Neskutečné ticho zavládlo na nočním bojišti. Z našich řad obránců se ozval výhrůžný hlas: „Kdo to sakra udělal?“ Ticho. Ještě větší ticho. Ticho, které bolí. Ticho, které nemělo nastat. Ticho, které nebylo v pravidlech.

Najednou bylo slyšet hřmotné nastartování našeho technického zázraku. Celé bojiště je osvětleno reflektorem bavoráka. Vyjíždí z otevřené brány, bravurně zastavuje u zraněného chlapce, ochotné ruce zvedají chlapce a usazují ho do ložky. Neskutečné.

Kdo jsou ti, co chlapce opatrně až něžně ukládají do ložky? Díváme se jen na jejich ruce. Podle rukou nepoznááme, čím jsou. V této chvíli jsou to ruce někoho, kdo chce dělat něco dobrého. Ruce lidí. Ne ruce omámené bojechtivostí. Zvítězili všichni, kteří

s takovým pocitem odcházeli. Z bojiště léčit ty pohlavky a kopance a těšit se na ráno, až se uvidíme ...zaflastrovaní.

*Alois Zlámal
pokračování příště*

MATEŘSKÁ ŠKOLA KOJETÍN

Leden ve škole

Začal nový rok a po vánočních prázdninách jsme se opět začátkem ledna setkali v obou mateřských školách odpočatí, plni zážitků z Vánoc a příchodu nového roku. V prvním týdnu jsme oslavili příchod Tří králů, které do Betléma přivedla betlémská hvězda. Aby ten návrat byl veselejší, přijelo za námi divadlo Plyšového medvídky z Prostějova s Policejní pohádkou. Také jsme v obou mateřských školách přivítali „Kašpárka“ s maňáskovou pohádkou O pejskovi a kočičce, kterou zahrály dětem učitelky. Zápis dětí do prvních tříd klepe na dveře, a tak si mnoho rodičů klade otázku, zdali jsou jejich děti dostatečně připravené. Proto jsme pro děti z Rybiček připravily „Edukativně – stimulační skupiny“. Skupiny, které

jsou určeny pro osm dětí s odloženou školní docházkou, či děti, u kterých by odklad mohl nastat. V deseti lekcích, které proběhly během října – ledna, se děti procvičily a zdokonalily v činnostech potřebných pro bezproblémový vstup do 1. třídy. Pracovaly u stolečků nebo na koberci pod dohledem rodiče, prarodiče, podle pokynů lektorky-proškolené učitelky Edity Nevařilové. Rodiče si zase ujasnili požadavky na připravenost dětí do školy. Získali představu o práci s prvňáčkem, co je ve škole čeká, co se od nich vyžaduje. Uvědomili si, v čem si dítě není jisté, co má ještě procvičit. Měli možnost srovnání s ostatními dětmi nejen ve znalostech, ale i v chování, sebeprosazování, ve schopnosti naslouchat a pracovat ve skupině s určitými pravidly. Při pravidelném scházení se ve

skupince vytvořil moc hezký vztah mezi dětmi, rodiči i učitelkou. Vzájemně se inspirovali a předávali si nové zkušenosti. Všem rodičům děkujeme za spolupráci, a dětem přeje úspěšný vstup do 1. třídy. Oblíbenou dětskou zábavou je stavění sněhuláků, bobování a sjíždění všech malých kopečků. Doufáme, že sněhová nadílka k nám bude štědřejší a dopřeje nám alespoň trochu sněhu a s ním spojené zimní radovánky, jak na kopci za mateřskou školou, tak na školních zahradách. A co nás čeká v únoru? Chystáme se s baňužky plnými dobrůtek za zvířátky do polí ke krmelci. Těšíme se na další divadélko, a hlavně na konec února, kdy pro děti chystáme v obou mateřských školách karneval, při kterém děti předvedou své masky, všichni si zatancují a zahrají soutěživé hry. *vedení MŠ*

Olympiády na ZŠ náměstí Míru

Na základní škole se to olympioniky jen hemží! Ačkoli si na vřavu pravých Zimních olympijských her budeme muset ještě chvíli počkat, na naší škole patřil předposlední lednový týden olympiádám vědomostním. Konala se zde totiž školní kola Dějepisné olympiády a Olympiády z českého jazyka.

Vítězem školního kola Dějepisné olympiády se stal Robin Hirsch ze třídy 8.C, který s počtem 45 bodů jednoznačně předběhl své soupeře.

V jeho závěsu se na druhé místo probodovala Jana Brychtová z 8.B, která dosáhla 41 bodů. O pouhý jeden bod Janu minula bronzová Sára Šimová z 9.B. A zatímco Dějepisná olympiáda byla určena žákům 8. a 9. ročníků, v českém jazyce si tuto disciplínu mohli vyzkoušet pouze žáci nejvyššího stupně. V čele nejlepších dějepisářů nám sice stojí chlapec, českému jazyku však naprosto dominovaly dívky. S celkovým počtem 41 bodů se ke zlaté medaili propasla Lucie Sobková z 9.B. Na druhém místě skončila Vendula Roubalová taktéž ze třídy 9.B s počtem 39 bodů.

O pomyslnou bednu se pak "popraly" Tereza Poláchová a již zmiňovaná Sára Šimová, opět z 9.B, kde s rozdílem jednoho jediného bodu zvítězila právě Tereza Poláchová. Nutno říci, že všichni účastníci Olympiády z českého jazyka předvedli skvělý výkon nejen v gramatice, ale i v psaní slohové práce na zadané téma v omezeném časovém limitu.

Vítězům obou olympiád ze srdce gratulujeme a všem účastníkům děkujeme za snahu, kterou do práce vynaložili.

Klára Hlobilová

GYMNÁZIUM KOJETÍN

Kontrasty Kojetína

Jako takzvaný „kojetínský rodák“ si snad mohu dovolit zvážit negativita a pozitiva města Kojetína. Z mého pohledu středoškolského studenta jasně převažují pozitiva.

Jako první bych zmínil dostupnost zajímavých aktivit pro děti, ale i dospělé. Od útlého dětství jsem měl možnost si vybírat ze široké škály sportů a koníčků, a to buď pod záštitou Domu dětí a mládeže nebo místní organizace TJ Sokol Kojetín. Určitě je to jedna z nesporných výhod Kojetína, protože rodiče nemusí děti vozit za sportem a jinými možnostmi trávení volného času do větších měst. Porovná-li roční platby zdejších kroužků s jinými městy, je cena určitě nižší, a tedy jsou tyto aktivity dostupnější pro více rodin. Odhaduji, že je to tím, že jsou tyto aktivity významně podporovány městem.

Existují ovšem i problémy Kojetína, které by se podle mě měly řešit. Ačkoli se ve městě v poslední době hodně rekonstruovalo, některé z opravených projektů, jako třeba multifunkční hřiště na severu Kojetína, se již po krátké době nacházelo ve stavu, kdy potřebovalo další opravy nebo alespoň důslednou údržbu. Toto vidím jako jeden z hlavních problémů zrekonstruovaných objektů. Tedy kde sehnat peníze na jejich další provoz? Právě toto hřiště by totiž již zasloužilo opravu povrchu a basketbalových košů.

Jako maloměsto nabízí Kojetín širo-

ké spektrum kulturních i sportovních aktivit, ale možná by se už při plánování a výstavbě některého z objektů mohlo více řešit i financování jejich dalšího fungování a provozu.

*Martin Nosek a Jiří Štefek,
sexta V6, Gymnázium Kojetín*

Rozhovor se starostou města Kojetína

Tímto rozhovorem se starostou města Kojetína Leošem Ptáčkem navazují na náš listopadový článek v Kojetínském zpravodaji, v němž jsem mj. zmiňovala jako

negativní stránku života v našem městě tu menšinu mezi místním obyvatelstvem, která nám tady dělá jisté problémy. Ráda bych se

proto zeptala, jaké kroky místní samospráva udělala pro to, aby se tato situace dále nestupňovala?

Místní samospráva může město rozvíjet – spolupracovat při tvorbě pracovních míst, vhodně investovat, zajistit občanům co nejlepší servis (zdravotnictví, sociální služby, školství...). Tímto lze dosáhnout větší atraktivita města pro lidi, o které v Kojetíně stojíme, a vytvořit protíváhu těm ostatním. Dále můžeme dělat kroky preventivní. V oblasti sociální spolupracovat s rodiči, kteří mají školou povinné děti, společně s pedagogy dozírat nad tím, aby se takoví lidé dokázali ve společnosti

pohybovat alespoň částečně v rámci běžných zvyklostí. Toto se rozhodně děje. S efektem nevalným, ale děje. Případné represe už jsou náplní práce policistů, státního zastupitelství, soudů. Město je v pozici spolupracujícího subjektu. Paralelně působí v Kojetíně několik organizací, které se snaží podílet na výchově mládeže z problémových rodin. Nechci hodnotit jejich výsledky, nebudu rozhodně nikoho kritizovat, sám bych nevěděl, jak na to. Jedná se o úctyhodnou mravenčí práci mnoha lidí, kteří se musí smířit s tím, že nemohou očekávat výsledky převratné a už vůbec ne rychlý efekt.

Domnívám se, že jedním z největších problémů je mizerná spolupráce mnoha rodičů, kteří jsou svým poměrem velmi špatným příkladem.

Zajímalo by mě také ještě to, jestli je naše město stále ve fázi, kdy se snaží proti jedincům, kteří by nám tu snad chtěli stále jen zadělávat na problémy, bojovat a vymýšlet nová východiska?

Odpověď na první část otázky zní rozhodně ano. Jen ta nová východiska se v souladu se stávajícím zákonodárstvím v dnešní podobě hledají velmi obtížně.

Přijde mi na místě také položit otázku ohledně toho – když vím, jak velké jsou plány s tvorbou nových pracovních příležitostí v Kojetíně – jestli se tím sníží nezaměstnanost a povede se nepřizpůsobivé, které tu máme, do pracovního procesu zapojit? Neměli by potom totiž dostatečný přebytek volného času na to, aby ho trá-

vili tím způsobem, který nikomu z nás neprospívá.

Příležitosti budou v krátké době v Kojetíně značné a pro všechny stejné. Zejména nadnárodní společnosti si zakládají na tom, že rozdíly mezi uchazeči o práci nedělají vůbec žádné. Stejně tak ale vyžadují po všech stejně určitou úroveň pracovní morálky. Moje osobní prognóza je, že se jim nepodaří obrátit na víru pravou nikoho, kdo nemá základní návyky. Velmi rád bych se mýlil, ale ne, nemyslím si, že najednou teď najdou motivaci vést řádný život ti, kteří ji v minulosti nehledali. Pokud chce někdo hlásat, že pro jejich začleňování většinová společnost dělá málo, je to jeho názor. Já mám na základě vlastních zkušeností opačný.

Poslední svůj dotaz bych ráda směřovala k tomu, jestli si myslíte, že všechny úpravy prostředí a zvelebování Kojetína jsou další z cest, jež by mohly vést k tomu,

aby oslovily i nepřizpůsobivé natolik, že by už neměli potřebu ve svém problémovém chování pokračovat?

Myslím si, že čím příjemnější si to v Kojetíně uděláme, tím hůře se tu budou problémoví lidé cítit. To si myslím především. Město zvelebujeme pro ty, kteří naše kroky ocení, ne pro ty, kteří po naší práci šlapou. Není v našich silách někoho zásadně předělat, a proto se primárně o toto nebudeme pokoušet. Velké naděje vkládám v to, že se nám podaří pracovními příležitostmi, podporou volnočasových aktivit pro všechny věkové skupiny, vysokou úroveň služeb docílit zatraktivnění Kojetína zejména pro mladé lidi. Rodáky, nově přichozí, všechny, kdož budou mít dobrou vůli město spolu s jeho vedením společně rozvíjet. V tomto vidím jedinou účinnou cestu.

Děkuji za odpovědi.

K. Novotná, sexta

GYMNÁZIUM, KOJETÍN, SVATOPLUKA ČECHA 683

Gymnázium v Kojetíně je všeobecně vzdělávací školou, na které připravujeme studenty ke studiu na vysokých školách u nás i v zahraničí. Vzhledem ke své kapacitě se můžeme nadstandardně věnovat výjimečným talentům, jsme schopni lépe podchytit studijní i osobní problémy žáků a nabídnout jim včas pomocnou ruku. Individuální přístup školy k žákům je jejich zákonnými zástupci velmi kladně hodnocen a projevuje se také ve vysoké úspěšnosti studentů GKJ u maturitních zkoušek a při přijetí ke studiu na VŠ. Nabídka standardních povinných a volitelných předmětů je rozšířena o výuku práva. Při jejich realizaci spolupracujeme se Soudcovskou unií ČR a s UP Olomouc.

Ve školním roce 2022/2023 budeme otevírat jednu třídu osmiletého (79-41-K/81) a jednu třídu čtyřletého (79-41-K/41) studijního oboru standardního učebního plánu nebo s výběrovou možností rozšířené výuky tělesné výchovy.

Přijímací řízení proběhne na GKJ formou přijímací zkoušky, a to jednotnými testy z českého jazyka a literatury a matematiky (CERMAT). Kritéria jsou zveřejněna ve škole nebo na www.gkj.cz.

Zájemcům o studium nabízíme přípravné kurzy k přijímacím zkouškám.

Podrobnější informace naleznete na webových stránkách školy.

Lekce jsou pro uchazeče zdarma a přihlášku ke kurzu (na www.gkj.cz v sekci Informace pro uchazeče) je třeba zaslat po odevzdání přihlášky ke studiu **do 1. 3. 2022** na adresu: j.krejcirova@gkj.cz nebo na adresu školy.

Kontakty: telefon: 581 705 333

e-mail: gkj@gkj.cz

web: www.gkj.cz

Jarňáky²⁰²²
pro rodiče a děti v Koutech nad Desnou
SKI AREÁL KAREŠ

Bereme i dospěláky bez dětí.
Možnost zvýhodněných skipasů
na větší sjezdovky v okolí při
dostatečném počtu zájemců.

neděle-pátek
13.3.-18.3.

4900 Kč dospělí a děti od 12 let
4700 Kč děti 3-11,99 let

Děti do 3 let zdarma (bez nároku na postel a stravu)
Cena zahrnuje ubytování v Hotelu Dlouhé Stráně, polopenze.
Pobyt začíná večerem a končí snídaní.

Instruktor lyžování a snowboardingu bude přednostně pro úplné začátečníky.

Skipasy nejsou zahrnuty v ceně!
Ski areál Kareš - 200 Kč/osobu/den.

Přihlašování a platby do 15.1.2022
www.ddm.kojetin.cz

Blíže informace na DDM Kojetín,
tel. 731 489 990, e.polachova@ddm.kojetin.cz

Na akci platí Vnitřní řád DDM Kojetín

3.2.-6.2.²⁰²²
Ski areál Kareš, Kouty nad Desnou

**POLOLETKY
NA HORÁCH**
pro děti od 12 let

Turistika, zimní sporty, soutěže, hry,
možnost výuky lyžování a snowboardingu
a spooooousta zábavy

Cena 3500 Kč

Cena zahrnuje dopravu, ubytování
v apartmánech, plnou penzi, pedagogický
dozor, program, pojištění, instruktory
lyžování a snowboardingu, odměny.

Skipasy nejsou zahrnuty v ceně!
Ski areál Kareš - 200 Kč/osobu/den.

Přihlašování a platby do 15.1.2022
www.ddm.kojetin.cz

Blíže informace na DDM Kojetín,
tel. 731 489 990, e.polachova@ddm.kojetin.cz

Na akci platí Vnitřní řád DDM Kojetín

V případě zrušení zájezdu ze strany DDM Kojetín Vám bude vrácena celá částka.

DDM Kojetín otevírá nový zájmový kroužek

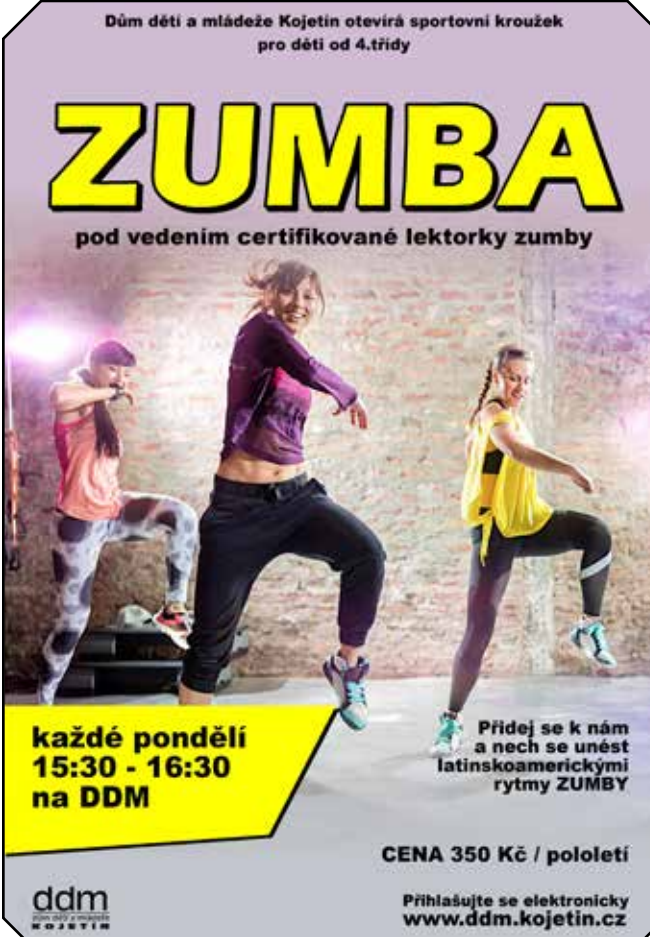
**Umělecké
inspirace**
aneb Po stopách slavných umělců

- Seznámíme se každý týden s životem
jiného umělce a jeho tvorbou (zajímavosti
z dějin výtvarného umění)
- Jedno umělecké dílo bude inspirací
k tvoření - kresba, malba, grafika
- Vhodné i jako příprava na talentové
zkoušky na příští školní rok
- Návštěva galerie v Kroměříži a v Olomouci
- Na závěr proběhne výstava

každé úterý
17:30 - 19:00
pro děti od 6. třídy

Přihlašování elektronicky
www.ddm.kojetin.cz

Cena 450 Kč / pololetí

Dům dětí a mládeže Kojetín otevírá sportovní kroužek
pro děti od 4. třídy

ZUMBA
pod vedením certifikované lektorky zumby

každé pondělí
15:30 - 16:30
na DDM

Přidej se k nám
a nech se unést
latinskoamerickými
rytmy ZUMBY

CENA 350 Kč / pololetí

Přihlašujte se elektronicky
www.ddm.kojetin.cz

ODJEZDY AUTOBUSŮ z Kojetína, náměstí (pouze přímé spoje od 3. 1. 2022)

SMĚR	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas
Chropyně	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X				
	4:40	5:10	6:27	7:35	12:42	13:13	14:11	17:43	20:48	21:30				
Kovalovice	A	X	X	a	X	X	a	X	X	X+	X	a	X	
	6:27	6:30	11:55	12:22	13:02	13:37	14:32	14:47	15:25	17:02	19:11	19:20	23:00	
Kroměříž	X	a	**X	X	**X	X	Xa	X	X	**X	X	**X	a	X
	5:44	6:52	6:51	6:55	7:23	7:57	8:51	11:47	12:15	13:11	14:04	14:49	14:52	14:54
	X	**X	Xa	X	**X						Bystřice p. HL		**X	**X
	15:21	16:26	18:28	18:05	22:48								7:23	14:49
Křenovice	X	**X	X	X	X	**X	**X	X	X	a	X	X	a	X
	4:49	5:20	5:42	6:30	6:47	6:52	7:49	9:54	11:55	12:22	13:02	13:37	14:32	14:47
	X	X+	X	a	**X	X								
	15:25	17:02	19:11	19:20	21:13	23:00								
Olomouc	X	X	X	X	a	X	X							
	8:00	8:20	7:51	10:15	12:34	16:37	20:33							
Popůvky	X	X	X	X	X	X	a	X	X	a	X	X	X+	X
	4:49	5:42	6:30	6:47	9:54	11:55	12:22	13:02	13:37	14:32	14:47	15:25	17:02	19:11
	a	X												
	19:20	23:00												
Prostějov	S	X	X	Xa	X	X	a	X	Xa	X	a	X	X	+
	4:28	4:48	6:31	7:48	9:21	10:20	12:48	12:55	15:14	16:03	18:37	18:40	19:43	20:28
Přerov	X	a	X	X	X	X	a	X	a	X	X	X	X	X
	4:40	5:43	6:27	6:33	7:10	7:35	7:58	8:28	9:39	9:48	12:18	12:42	13:18	14:50
	X	a	X	a	X	X								
	16:18	16:33	17:38	17:43	19:33	20:48								
Sádky	X	**X	X	X	**X	**X	X	X	a	X	X	a	X	X
	4:49	5:20	5:42	6:47	6:52	7:49	8:54	11:55	12:22	13:02	13:37	14:32	14:47	15:25
	X+	X	a	**X	X									
	17:02	19:11	19:20	21:13	23:00									
Tovačov	S	X	a	X	X	X	X	a	X	X	a	X	a	X
	4:28	5:10	5:43	6:20	6:33	7:10	7:51	7:58	8:28	9:21	9:39	9:48	10:03	10:15
	X	a	X	X	X	Xa	X	a	X	X	a	X	X	+
	12:18	12:34	13:18	14:04	14:50	15:28	16:18	16:33	16:37	17:38	17:43	18:39	19:33	20:28
	X	X												
	20:33	22:27												
Vyškov	**X	**X	**X	**X							Brno		**X	**X
	5:20	6:52	7:49	21:13									6:52	7:49
Zlín	a	X	Xa	**X	a	X	**X	Xa						
	6:52	6:55	9:51	13:11	14:52	14:54	16:26	18:28						

Vysvětlivky:

X jede v pracovní dny

a jede v sobotu, neděli a ve svátek

+ jede v neděli a ve svátek

S jede v sobotu

** jede pouze ze zastávky Kojetín, Popůvky, firma Hanák

Blíže informace jsou uvedeny v jízdním řádu příslušné linky a na www.idos.cz

ODJEZDY VLAKŮ z Kojetína, železniční stanice

(pouze přímé spoje od 3. 1. 2022)

SMĚR	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas	Čas
Chropyně	X	Xa	X	a	X	X	Xa	XP	Xa	X	Xa	Xa
	5:03	5:40	6:19	6:40	6:54	7:10	8:40	9:31	10:40	11:31	12:40	14:40
	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa						
	15:40	16:40	17:40	18:40	19:40	20:40						
Přerov Hranice Ostrava Bohumín	X	Xa	XS	X	a	X	Xa	X	XS	Xa	Xa	XP
	5:03	5:40	6:06 ^R	6:19	6:41	6:54	7:06 ^R	7:19	8:06 ^R	8:40	9:06 ^R	9:31
	Xa	Xa	Xa	X	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa
	10:06 ^R	10:40	11:06 ^R	11:31	12:06 ^R	12:40	13:06 ^R	14:06 ^R	14:40	15:06 ^R	15:40	16:06 ^R
	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	XS		
	16:40	17:06 ^R	17:40	18:06 ^R	18:40	19:06 ^R	19:40	20:06 ^R	20:40	22:06 ^R		
Olomouc	Xa	a	X	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa
	5:40	6:41	7:19	8:40	10:40	12:40	14:40	15:40	16:40	17:40	18:40	20:40
Nezamyslice	X	Xa	XS	X	Xa	Xa	X	Xa	X	Xa	Xa	Xa
	4:35	5:36	5:53 ^R	6:19	7:19	9:17	10:20	11:17	12:20	13:20	14:20	15:20
	Xa	Xa	Xa	Xa	+	Xa	Xa					
	16:20	17:20	18:20	19:20	20:13	21:12	22:56					
Vyškov	XS	X+	Xa	Xa	Xa	X	Xa	Xa	X	Xa	Xa	Xa
	5:53 ^R	6:53 ^R	7:53 ^R	8:53 ^R	9:53 ^R	10:20	10:53 ^R	11:53 ^R	12:20	12:53 ^R	13:53 ^R	14:53 ^R
	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	+	čpn	Xa	Xa			
	15:53 ^R	16:53 ^R	17:53 ^R	18:53 ^R	19:53 ^R	20:13	20:52 ^R	21:13	21:53 ^R			
Brno	XS	X+	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa
	5:53 ^R	6:53 ^R	7:53 ^R	8:53 ^R	9:53 ^R	10:53 ^R	11:53 ^R	12:53 ^R	13:53 ^R	14:53 ^R	15:53 ^R	16:53 ^R
	Xa	Xa	Xa	+	čpn							
	17:53 ^R	18:53 ^R	19:53 ^R	20:13	20:52 ^R							
Kroměříž Huť Holešov Bystřice p. H.	X	X	Xa	Xa	*Xa	S	Xa	*Xa	Xa	Xa	Xa	Xa
	4:34	5:05	6:23	7:23	8:09	8:50	9:21	10:21	11:21	12:21	13:21	14:21
	Xa	Xa	Xa	*Xa	Xa	*Xa	*čpn	Xa	*X			
	15:21	16:21	17:21	18:21	19:21	20:08	21:14 ^R	22:08	22:59			
Valašské Meziříčí	X	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa
	5:05	6:23	7:23	9:21	11:21	12:21	13:21	14:21	15:21	16:21	17:21	18:21
Rožnov p. R.	X	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa	Xa			
	5:05	6:23	7:23	9:21	11:21	12:21	13:21	15:21	16:21			

Vysvětlivky:

X jede v pracovní dny

a jede v sobotu, neděli a ve svátek

+ jede v neděli a ve svátek

S jede v sobotu

P nejede od 1. 7. do 31. 8.

čpn jede ve čtvrtek, pátek a neděli

* kategorie v Kroměříži

R rychlík

Bližší informace jsou uvedeny v jízdním řádu příslušného spoje a na www.idos.cz

Leden v knihovně**Den pro dětskou knihu – svátek knih a dětí se Čtyřlístkem!**

Vracíme se do dětství s dětmi a hrdiny ze Čtyřlístku. Na stránkách komiksu se s nimi setkáváme již více než 50 let, a dá se říci, že na něm vyrůstá již několikátá dětská generace a my dospělí se zase jeho prostřednictvím rádi a často vracíme do našeho dětství.

První soutěž pro celé knihovny. Představujeme náš knihovnický

APOBAB = automatická pohádková babička (recyklovali jsme staré, poškozené a vyřazené knihy). Jeho fotografie jsou již v redakci časopisu Čtyřlístek a my si držíme palce, aby se líbil!

Novoroční setkání dobrovolných knihovníků střediska Kojetín

Dne 26. ledna 2022 proběhlo tradiční setkání dobrovolných knihovníků.

Čteme dětské bestsellery!

Leden byl věnován anglickému spisovateli, herci a komikovi Davidu

Williamsovi. Sdílené čtení z knih „V naší škole je had“ a „Dábelská zubárka“ pro děti ze ŠD a Klub malých čtenářů z Polkovic.

Lekce informační výchovy

Práce s on-line katalogem, praktická cvičení – pro studenty Gymnázia Kojetín – sekunda.

Lekce informační výchovy

Naučná literatura – třídění, stavění podle MDT, praktická cvičení – pro studenty Gymnázia Kojetín – tercie.

-jl-

STÁLE PROBÍHÁ...**DEN PRO DĚTSKOU KNIHU – SVÁTEK KNIH A DĚTÍ SE ČTYŘLÍSTKEM!****DRUHÁ SOUTĚŽ STÁLE PROBÍHÁ**

Druhá soutěž pro jednotlivce stále probíhá. Možná vás inspirují vystřihovánky ze Čtyřlístku a dostanete vlastní nápad na vytvoření své originální vystřihovánky jakéhokoli Myšpulína vynálezu. Těch je opravdu hodně a dokonce ani sám Myšpulín si už ani nevede seznam svých vynálezů a už ani neví, kolik jich bylo, je a bude. Podrobná pravidla a instrukce k soutěži získáte v oddělení pro děti a mládež.

PŘIPRAVUJEME...**ČTEME DĚTSKÉ BESTSELLERY!**

Rok 2022 budeme věnovat nejúspěšnějším dětským spisovatelům.

V únoru představíme Jiřího Kahouna. Český spisovatel, pro něhož psaní bylo jeho největším koníčkem, autor více než třiceti knih, určených převážně dětem. Mezi jeho nejznámější knížky patří například Příhody včelích medvídků, Zvířátka z Malinové paseky, Ze zahrádky do zahrádky.

Pro starší čtenáře pak knihy Školník Kulda je jednička, Můj děda hasrman nebo Moucha roku.

- únor, pro školní družiny a Klub malých čtenářů z Polkovic.

ÚNOROVÉ CHUMELNÍ

Sdílené čtení s výtvarnou dílničkou inspirované zimním ročním obdobím. Četba z knih „Chumelení“ (J. Kahoun), „Krmení ptáků v zimě“ (D. Singer), „Jak číst stopy zvířat“ (J. Johnson). V tvořivé dílničce budeme vyrábět papírové ptáčky. Chybět nebudou ani soutěže a kvízy se zimní tematikou.

- únor, pro školní družiny a Klub malých čtenářů z Polkovic

LEKCE INFORMAČNÍ VÝCHOVY

Budou probíhat dle vývoje aktuální epidemiologické situace.

Více se dozvíte na webových stránkách MěKS Kojetín: www.mekskojetin.cz/mestska-knihovna facebooku a rajče.net – Městská knihovna MěKS Kojetín

lenka kučerová petr zatloukal **TVÁŘE**

Komentovaná prohlídka s autorem
ve středu 16. února 2022 v 15.³⁰ hodin

Výstava otevřena od 17. ledna do 4. března 2022

Galerie, Vzdělávací a informační centrum Kojetín
Masarykovo náměstí 8, Kojetín, telefon: 581 202 202

Otevřeno:
Po–Pá: 9.⁰⁰–11.³⁰ a 12.³⁰–17.⁰⁰ hodin
–Ne: po telefonické dohodě

Vernisáž výstavy Tváře

V pondělí 17. ledna 2022 od 17 hodin proběhla v prostorách galerie VIC vernisáž výstavy Tváře autorů Lenky Kučerové a Petra Zatloukala, který je kojetínským rodákem. Téměř čtyřicetiminutový program zahájil Milan Zahradník, který přivítal zúčastněné a uvedl jednu ze tří skladeb písničkáře Stanislava Skřipce, jenž zhudebnil balady francouzského básníka Françoise Villona. Vzápětí zazněla také klasická árie z Mozartovy opery Cossì fan tutte v přednesu Věry Trávníčkové, kterou doprovázela na klavír Miluše Venclíková. O výstavě samotné i o jejích autorech poté fundovaně promluvila historička umění Štěpánka Bielešová z Muzea umění v Olomouci. Ta dlouhodobě spolupracuje s Petrem Zatloukalem a je kurátorkou i této expozice. Pro všechny, kteří nestihli vernisáž, si Petr Zatloukal připravil i komentovanou prohlídku, kterou si mohou návštěvníci vychutnat ve středu 16. února 2022 od 15.30 hodin v galerii Vzdělávacího a informačního centra. Výstava nabízí pestrou

škálu uměleckých děl. V první a druhé části nás autorka Lenka Kučerová zavede do světa šelem, které všechny okouzlí svou pestrostí a realistickým zpracováním. Druhou část tvoří parafráze na obrazy starých mistrů z 15. až 17. století, při kterých se můžeme dozvědět, jakému hříchu například neodolala svatá Cecílie nebo nad čím přemýšlí svatý Jeroným. Část věnovaná fotografiím Petra Zatloukala nám přiblíží USA devadesátých let, kde fotograf obdivoval monumentální křižníky silnic,

ke kterým posléze hledal po bázarech a půdách vhodné rámy, které by korespondovaly s duchem fotografií masek těchto aut. Poslední část je malá sonda do hlubin šrudákovy duše začátku 21. století. Fotografie studentů z cyklu Teens 2k18 vznikaly v roce 2018, kdy autor pracoval na tablu olomouckého gymnázia, kde tehdy studovala jeho mladší dcera. Tuto pestrou a originální výstavu můžete navštívit v prostorách galerie VIC, kde bude k vidění do 4. března 2022.

-miza-

Trénink paměti

Pro naše seniory jsme v měsíci lednu připravili aktivity na doma. Dostali na výběr několik osmismerek, křížovek a doplňovaček. Aby trénink paměti byl pestřejší, do složky jsme jim ještě dali malování podle čísel a pracovní listy pro zrakové vnímání. Trénink paměti je oblíbenou aktivitou našich seniorů a je velmi prospěšný. Poznávací funkce mozku se s přibývajícím věkem, obdobně jako fyzická kondice člověka, zhoršují. Je tedy vhodné nenechat mozek zahálet a udržovat kvalitu těchto funkcí pravidelným trénováním, stejně jako je tomu s udržováním naší fyzické schránky. Zkuste si s námi několik cvičení, které naši senioři dělají.

PZ

Rozluštěte tyto přesmyčky týkající se jídla:

NÁNAB
HAROTV
STOTĚNIVY
OBYRVŮK
ZLANEIEEN
LSATÁ
ÉHCBL
RNKOHALY
TEMOLEA

K zadaným slovům si napište vždy tři osoby (reálné nebo fiktivní), které mají s daným pojmem něco společného:

1. Televizní seriály:
2. Zpívat:
3. Ministr:
4. Tlustý:
5. Cestování:
6. Pečovat:
7. Kytara:

Záměnou jednoho písmene ve slově dostanete slovo jiné:

FÁBOR
PRANICE
KLÍN
MOUKA
KOSA
SRAZ
FOTKA
PES

V tomto cvičení je vaším úkolem rozluštit názvy zaměstnání podle číselné šifry:

A = 1, Á = 2, B = 3, C = 4 atd.

A, Á, B, C, Č, D, Ď, E, É, Ě, F, G, H, CH, I, Í, J, K, L, M, N, Ň, O, Ó, P, Q, R, Ř, S, Š, T, Ť, U, Ú, Ů, V, W, X, Y, Ž, Ž

25 23 19 15 4 15 29 31 1
31 15 29 18 1 28
19 9 18 1 28
36 39 6 1 36 1 31 8 19
18 1 6 8 28 21 16 18
1 6 36 23 18 2 31
27 39 3 2 28
41 8 20 10 6 10 19 8 4

Zkuste logicky přijít na to, které z čísel v řádku je chybně a opravte ho:

31	41	39	49	47	57	55	66
2	4	6	9	10	12	14	16
1	5	7	11	14	17	19	21

13

Hrad byl založen v polovině 13. století Ronovci. Po renesanční přestavbě získal hrad po bělohorské bitvě Albrecht z Valdštejna jako konfiskát. Dnešní podobu zámku dostal hrad v době novorenesanční přestavby koncem šedesátých let 19. století. V hradním muzeu je soustředěna ... (tajenka - 16 písmen). (JAN)

ALMANACH MATKA
ATLET MĚSTO
BANKA OBÍLÍ
BÁSNÍK OFÉRA
BEDRA OTLAK
BERLA OTVOR
BRUSLE PALANDA
DRAMA PEKLO
DUTINKA PLNÉ
HAJNÝ LAHVE
HOUBA POKLAD
HRANA RAMP
JUNÁK RODINA
KALENÁ SALTO
OCEL STARCI
KANTOR STOPA
KARTON ŠATNA
KOZÍ SÝR TERNO
KRÁSA TKADLEC
LALOK VRCHOL

14

Starý mořský vlk vysvětluje suchozemcům, co je to oceán: „Jak bych to jen řekl, prostě plujete a plujete ... (tajenka - 18 písmen).“ (JAN)

ADEPT
ASANACE
BEDNA

BRATR
BŘEZEN
DĚLOVÝ

NÁBOJ
DLÁTO
ELEVACE

HAJNÝ
KANTOR
KOTVA

KŘENOVÁ
OMÁČKA
LULKA

RAPORT
ROZKOL
SELEKCE

T U K A N I P U K S J N K E T O R I S
R T A R B R L N Ě A O Z O Ů N P I T O
O A E B A N E Z E Ě B B M I N C E P J
P N C M Y L V K N S Á A O Ě P J E D K
A E I D E C H A R O T N A K T N R A P A
R C V V A E Á S V R Ý A Ž É A A O H T
E C A N A S A M Á Á V O D A L I S K A
K C R N Ý M O V O A O Í A N N D E N Š
E Á D Š É K O K M D L H V T Ý J L M A
L E Z N Á T R R Á Y Ě O A O O Ů E N K
B T E L Á T K O Č P D V R R O Z K O L
O Z S L P E E O K P U M P A E R C O U
U Í D O V O P K A A V T O K P D E A L

MEZEK
MINCE
MRKEV

NESNADNÝ
ÚKOL
OBLEK

ODALISKA
OPERA
OPRAVA

PAROLA
PEVNÝ
KROK

PLEVA
POINTA
POVODÍ

PRAMICE
PRKNA
PROJEKT

PUMPA

SIROTEK
SKUPINA
SOBOTA

SOJKA
STEJNÉ
DÍLY

ŠÁTEK
SKORPION
TANEC

TELÁTKO
TOVÁRNA
TUKAN

TUPÁ KOSA
UZENÉ
MASO

VĚDOMÁ
CHYBA
ZDRAVICE

ZMĚNA

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ

Náboženská obec CČSH Kojetín a Tovačov

„Neboj se jich, já budu s tebou a vysvobodím tě, je výrok Hospodinův.“ Jeremiáš 1,8

Program setkání v únoru 2022 (v čase Hromnic, v mezidobí a začátku doby postní)

6. 2. 2022 Neděle – Hromnice; Uvedení do chrámu

BOHOSLUŽBY

od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)
od 10.00 hodin v Husově sboru

13. 2. 2022 Neděle

BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

20. 2. 2022 Neděle

BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

27. 2. 2022 Neděle

BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

6. 3. 2022 Neděle – 1. postní (Invocavit)

BOHOSLUŽBY

od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)
od 10.00 hodin v Husově sboru

„Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“
Lukáš 19,10

Rádi bychom vás srdečně pozvali k návštěvě všech našich plánovaných setkání, bohužel to nezáleží na nás, ale na tom, zda a jaká budou v konkrétním čase platit mimořádná epidemiologická vládní nařízení a opatření. Děkujeme za pochopení.

Oznámení: Farní úřad CČSH v Kojetíně (Husova 796, kancelář v přízemí) je k dispozici členům

(i veřejnosti) v pondělí a ve středu od 9 do 15 hod. Jinak dle dohody. Volte, laskavě, na telefonní číslo 777 706 511 nebo pište na email: ccsh.kojetin@centrum.cz

Naši sestrou farářkou je Petra Hrušková z Přerova, telefon: 606 207 782 email: petra.hruskova@email.cz

Naše společenství je „otevřené“ všem „hledajícím“!

Podrobnější informace a aktuální data setkání i mnoho dalšího najde-

te na našich webových stránkách: <http://ccshkojetin.cz/> a v aktuálním čísle Kojetínského zpravodaje: <https://mekskojetin.cz/archiv-casopisu> Fotogalerie: <https://www.zonerama.com/captainjtc> FB: <https://www.facebook.com/ccsh.kojetin> Aktuálně z CČSH: <https://www.aktualne.ccsh.cz/> Bohoslužby on-line: <https://www.aktualne.ccsh.cz/bohosluzby-a-promluvy.html>
Jiří Pleva

Citát měsíce:

Myšlenka měsíce:

Biblický verš měsíce:

VZPOMÍNKY

Dne 19. února 2022 by se dožil 94 let

pan Jaroslav Junašík

Dne 17. ledna 2022 to byly tři smutné roky, co nás navždy opustil.

S láskou a úctou vzpomínají vnučka Pavla s rodinou.

TJ SOKOL KOVALOVICE

V Kovalovicích se pilně připravují na jarní sezonu

Zimní spánek určitě nemají na programu fotbalisté v Kovalovicích. Hřiště sice osiřelo, ale kolem něho se stále něco děje.

Po skončení podzimní části se rozjely akce zejména na zlepšení zázemí pro hráče i fanoušky. Vše se děje svépomocí formou brigád, což je termín už skoro zapomenutý. V Kovalovicích jsou šikovní lidé, pro které je fotbal stále srdcovka. Když se chce, hledá se způsob, když se nechce, hledá se důvod. Jednoduché a pravdivé rčení, které v Kovalovicích platí bezesbýtku. Rok 2022 bude dalším důležitým milníkem v historii klubu, který oslaví 80 let od založení klubu. Hlavní je, že žije úspěšnou přítomností a myslí do budoucnosti.

Hned po ukončení úspěšné podzimní sezony fotbalisté začali s rozšířením zázemí, konkrétně s šatnami pro domácí muže, a hlavně pro přípravky, které má klub ve dvou kategoriích – mladší benjamínci a starší. Právě turnaje přípravky za účasti čtyř týmů vyžadují zázemí pro všechny týmy, což byl dosud problém. Klub pořídil dvě UNIMO buňky a instaloval je na vybudovanou betonovou desku. Tím se zvětšila potřebná kapacita šaten. No a ta šatna domácích, která zažila tolik radosti, už byla těsná. Tak bude zbourána příčka a šatna rozšířena o místnost velkou 2 x 2 metry.

Klub myslí i na diváky. Loni obnovil lavičky kolem hřiště, které osadil novými deskami k sezení. Na tribune, kde sedí věrní fanoušci, chtějí lavičky nahradit sedadly, která by byla pohodlnější k sezení. To všechno by se mělo stihnout do začátku jarní sezóny, která začne v Kovalovicích prvním domácím zápasem v neděli 3. dubna 2022, a to zrovna s nepříjemným soupeřem Sokol Pivín, kterému domácí budou chtít oplatit potupnou podzimní porážku 0:5.

Kromě této stavební činnosti se klub pomalu vrací do běžných kolejí, to je pořádání tradičních společenských akcí. V sobotu 8. ledna 2022 proběhl turnaj v kuželkách za účasti 35 hráčů a hráček. Zdejší kuželna je jed-

nodráhová a kuželky se musí ručně stavět, což chvíli trvá, proto se jedná o celodenní klání. Letos se vítězi stali v mužích Josef Ošťádal ml. a v ženách Milena Ošťádalová.

Po ročním výpadku se konala valná hromada zapsaného spolku, jak je uveden ve stanovách. V pátek 14. ledna 2022 se sešli členové klubu v sále místního zámku, aby projednali činnost a zvolili výbor klubu. Program byl dobře připraven a schůze měla hladký průběh v přátelské atmosféře. Precizní zprávu o činnosti klubu v letech 2020 a 2021 přednesl Radek Tvrdouš. O týmu mužů informoval trenér Marek Ševčík. Ten také podal zprávu o financování klubu. Klub v roce 2021 byl úspěšný v získávání dotací, reagoval na osm dotačních titulů vypsanych Olomouckým krajem, Českou unií sportu, Fotbalovou asociací ČR i Národní sportovní agenturou. Získané finance šly hlavně na údržbu hrací plochy a provoz klubu. Město Kojetín podporuje činnost sportovních, zájmových sdružení, sportovní haly i koupaliště a poskytuje účelové neinvestiční dotace. V roce 2021 získal kovalovický fotbal neinvestiční dotaci ve výši 75 tisíc Kč. V roce 2020 přispělo Město Kojetín částkou 250 tisíc Kč na opravu havárie kanalizace, která byla souhrou okolností odstraněna v době herní přestávky způsobené covidem. V roce 2021 proběhla rekultivace hrací plochy. Trávník má však jílovitý podklad a při dešti se dostatečně voda nevsakuje. Celková generální rekonstrukce překračuje finanční možnosti klubu.

Dalším bodem programu byla volba výboru. Volba byla jednoduchá a jednoznačná s ohledem na úspěšnou činnost klubu. A tak důvěru na další období dostal stávající výbor v čele s předsedou Pavlem Kusákem.

Jeden z cílů je postup do 1.A třídy, pokud se zadaří v jarní sezoně obhájit postupovou pozici a bude zájem hráčů.

V diskusi vystoupil starosta města Leoš Ptáček, který ocenil práci klubu a vyslovil podporu i v dalších letech. Konstatoval, že v Kovalovicích mají fanoušci po zrušení mužstva mužů Slavoj Kojetín jedinou možnost fandit dospělé kategorii na území našeho města. Také chválil příjemné prostředí a atmosféru zápasů i výborné makrely.

Na závěr bylo pro všechny zajištěno místními kuchařkami skvělé občerstvení v podobě koláčků a divočáka se zelím s knedlíkem. To vše doplněno nápojovou nabídkou.

Další akce, které připravuje Sokol Kovalovice v sobotu 5. března 2022, jsou dětský karneval a společenský večírek. Vše je odvislé od epidemiologických opatření.

Od úterý 11. ledna 2022 začala tréninkem mužů ve sportovní hale v Kojetíně zimní příprava. Muži budou trénovat třikrát týdně (hala, výběh, umělka v Kroměříži). S týmem začal poprvé trénovat Daniel Lýsek, středopolař a střelec, který přišel ze Slavoj.

Přípravky trénují také v hale, a to starší třikrát týdně (po + st + pá) a mladší dvakrát týdně (st + pá). Postupně se příprava na jaře přesune do Kovalovic.

Klub plánuje oslavu 80 let na sobotu 25. června 2022. Program oslav se postupně vytváří.

Na závěr jen krátká glosa. Kdo se díval 13. ledna 2022 na pořad „Kde domov můj“, určitě mu neuniklo, že jsem jako své zájmy uvedl mj. i reportáže pro fotbalové kluby v Kojetíně a Kovalovicích. Protože pokud něco dělám, tak to dělám pořádně, tak těch činností je daleko více od kameramana, hlasatele, pořizování fotodokumentace všech týmů, archivace každé sezóny, psaní příspěvků na FB i do Kojetínského zpravodaje. Mám rád fotbal, tak vše je na úkor mého času a financí, a to pro oba kluby. Pro Slavoj jsem navíc sháněl fota po rodinách fotbalistů na výstavu 110 let klubu v roce 2018. Zatímco v Kovalovicích si mé práce cení, tak ve Slavoji jsem po pěti letech dostal pomyslné kopačky. Víím, že ve Slavoji je řada obětavých lidí a vždy si jejich práce budu vážit. Podobně si cením, že mě dodneška zdraví i malí

žáci a velcí kluci z dnes už zrušeného týmu dorostenců. Následně skon-

čil i tým mužů Slavoj a pro fanouška zbyly zaplat'pánbůh Kovalovice.

Jaroslav Bělka

Program zimní přípravy mužstva mužů TJ Sokol Kovalovice

So 19.02. 14:00	Kovalovice – Hněvotín	Kroměříž
25.–27.února 2022 Soustředění na Rusavě		
Ne 06.03. 15:00	Kovalovice – Malenovice	Kroměříž
Ne 13.03. 16:00	Kovalovice – Holešov	Všetuly
So 19.03. 14:00	Kovalovice – Chropyně	Chropyně

Změna zápasů vyhrazena!

INZERCE

ODVOZ A EKOLOGICKÁ LIKVIDACE AUTOVRAKŮ

Vystavení IHNEDE PLATNÉHO dokladu
ekoliquidace Vašeho autovraku **NA MÍSTĚ**

**Vyplatíme vám za váš autovrak
1000 až 3000 Kč**

Autovrakoviště Třebětice - Roman Kamenec

Tel: **777 550 621** ODVOZ VRAKŮ ZDARMA

www.autovrakoviste-trebetice.cz autovrak@centrum.cz

**Ekologická likvidace
autovraků ZDARMA.**
Včetně potvrzení na místě.

1000 až 3000 Kč za váš vrak

Odvoz ZDARMA.

Dobrotice **776 719 631**

Staré pivní lahve • sklenice • krýgлы...

Sbírám a koupím staré pivní lahve s litými
nápis, sklenice, krýgлы, štamprle, pivní tácky,
předválečné pohlednice...

tel.: **734 282 081**

e-mail: prema.lahve@seznam.cz

POČÍTAČOVÝ SERVIS

TELEFON:

721 339 933

RYBÁŘSTVÍ TOVAČOV kvalitní chov a prodej ryb

OTEVÍRACÍ DOBA:

PO-PÁ 8:00-16:00

SO 8:00-11:00

Prodej vždy na sádkách v Tovačově

Prodejní místa

Kojetínského zpravodaje v Kojetíně

- * MěKS Kojetín – Sokolovna, náměstí Republiky 1033
 - * Informace VIC, Masarykovo náměstí 8
 - * Knihovna – VIC, Masarykovo náměstí 8
 - * Potraviny Dobručky od Verunky, Tyršova 1393
 - * Potraviny DOLABUŽ Masarykovo náměstí 54
 - * Ivana Krejčířiková, Kovalovice 45
- od 10. na www.meksokojetin.cz/kojetinsky-zpravodaj

ZO ČSCH KOJETÍN

pořádá pod záštitou
senátorky parlamentu České republiky MUDr. Jitky Chalánkové,
náměstka hejtmána Olomouckého kraje Michala Záchy
a patronátu města Kojetína

TRADIČNÍ VÝSTAVU

králíků, holubů a drůbeže
s malou expozicí okrasného ptactva

a
farmářské trhy

5.- 6.3.2022

So 8:00 – 16:00 Ne 8:00 – 11:00

Chovatelský areál na Podvalí v Kojetíně

Příhlášky můžete posílat do 25.2.2022

na e-mailovou adresu csch.zo.kojetin@seznam.cz

Tombola a občerstvení = zajištěno 😊

POHLEDEM FOTOGRAFA

V mrazivém lednovém ránu se při východu Slunce rýsuje panorama průmyslové zóny na okraji Kojetína.

Co se také vybuvovalo v Kojetíně v roce 2021

Výstavba distribučního centra Amazon na jižním okraji města

Vybudování biocentra na louce Pod Hrází.

V prosincovém Kojetínském zpravodaji psal F. Minařík o kojetínských studnách. Tady je ještě jedna - z bývalého areálu OSP v Křenovské ulici - je jediným artefaktem, který tu po jeho demolici zůstal.

Demolice starých objektů v Oboře.

Výstavba cyklostezky na pravém břehu Moravy směrem na Uhřetice.

Jiří Šírek

Honební společenstvo "Morava Kojetín" zve všechny své členy na
VALNOU HROMADU HONEBNÍHO SPOLEČENSTVA
konanou dne 18. února 2022 v 16 hodin v restauraci U Tondy Na Hrázi.
 V případě uzavření restaurací kvůli nařízení vlády se akce nebude konat.
 Na program budou zprávy členů výboru, výplata nájemného a jiné.
 Občerstvení zajištěno. Zve výbor HS

NOVÍ OBČÁNCI MĚSTA KOJETÍNA

Václav Bednařík

Dominik Silbernágl

Blahopřejeme!

Foto: J. Večeřová

Foto: Jaroslav Bělka

Kojetínský zpravodaj, měsíčník, periodický tisk územního samosprávného celku Města Kojetín, vychází v nákladu 600 výtisků. Adresa vydavatele i redakce: Městské kulturní středisko Kojetín, příspěvková organizace, nám. Republiky 1033, PSČ 752 01. IČ: 00368903. Telefon: 581 762 046, 774 001405, e-mail: zastupce@meks.kojetin.cz Odpovědný redaktor: Hana Svačinová. Redakční rada: Mgr. Olga Odehnalová, Ing. Jiří Šírek, Milan Zahradník. Úvodní fotografie: Jaroslav Bělka Vychází vždy 1. týden v měsíci. Cena: 12 Kč. Povoleno Ministerstvem kultury pod evid. číslem MK ČR E 12649. Grafická úprava a sazba: MěKS Kojetín, tisk: Petr Brázda - vydavatelství Břeclav. www.meks.kojetin.cz/kojetinsky-zpravodaj Za podepsané články i zkratkou si zodpovídají autoři sami, názory nemusí být totožné s názory redakce.

